

ஒடி.
சுதந்திரஹமணை நம:
ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இது
தஞ்சை ஸ்ரீபிரஹ்மலிஷ்டபண்டி, உ
வே. குப்புஸ்வாமிமஹாராஜ்
என்னும் பூர்வாசிரமநாமம்பூண்டிருந்த
ஸ்ரீ வி. பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை
ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திர பிரஸில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

மு.கிரோத்காரி-ஸ்ரீ வைகாசி-மீ.

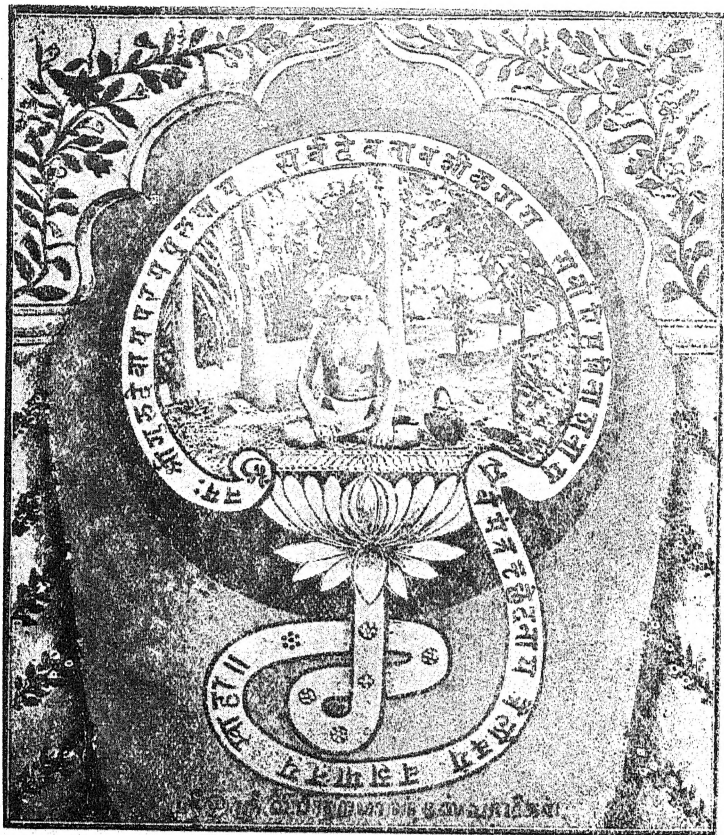
All rights reserved.

விலை]

1923.

[து.கூ.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

எல்லாமதங்களிலும் முதன்மைபெற்று விளங்கும் ஸ்ரீவேதாந்தசித்தாந்தத்தை அறிதற்பொருட்டு, ஈனிஷ்ட மத்திம அதிகாரிகளுக்காக அநேக சமஸ்கிருத பிராகிருதநூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் உள்ளத்தில் விசேஷ சங்கைகளெழும்பாத மந்தமதியுள்ள பரமஆஸ்திகர்களாகிய சித்தசுக்திபுடைய வுத்தம அதிகாரிகளின் பொருட்டுச் சிறிதும், மேன்மையுடையதும், கடினமில்லாததும், விரிந்த வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகளுள்ளதுமாகிய ஓர் நூல், தமிழில் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை யென்றுணர்ந்து அவ்வியல்பினதாய் ஹிந்திபாஷையில் மகாத்துமா பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபிதாம்பரஜி அவர்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவிசாராசந்தரோதய மென்னுமிந்நூலானது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வினாவிடையாகிய இந்நூலிற் கலையெனபெயரிய

பதினாறு பிரகரணங்களிருக்கின்றன. ற்கு ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும் ரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இக் கூடாக்களுக்குப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார, வுமுபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாகிய வது கலையில் அநேக வேதாந்தபகார், ன்பெயர்களும் அவற்றின் சுருக்கமாகிய ணங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ெற் பழகுவோர்களுக்கு மற்றும் பெரிய விசாரிப்பதில் மிக்க திறமையுண்டாகும் தத்தை அப்பியசிக்க ஆரம்பிப்பார்களு தூலைப்போல உபகாரமுடையது வேறில் ரும்பாலும் அப்பியாசிகளை முன்னிட்டும், ல் ஹிந்திபாஷையின் நடையும் பழகத், றிருக்கவேண்டு மென்று சிலர் கேட்டுக் டமையாலும், இது நேரான மொழிபெயர் மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட இந்நூலைப் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுக

படிக்கும் அல்லது அதன் பொருளை யுள்ளத்தி
லமைக்கும் முழுக்கூறுக்களின் உள்ள மென்னும்
அகாயத்தில் ஞானமென்னும் யௌவனவஸ்தை
யைப் பூண்ட விசார மென்னும் சந்திரனாதயமா
ய்ச் சந்தேக விபரீதங்களோடு அஞ்ஞானமென்
னுமிருடாத் துறக்கும். இக்காரணத்தாற்றான் இ
தற்கு விசாரசந்திரோதய மென்னும் பெயரிடப்
பட்டது இதன் விஷயம் பின்வரும் அட்டவணை
யிற் காண்க. இதிலேதேனும் எழுத்துப்பிழை
சொற்பிழைக ளிருக்குமாயின் அவற்றைப்பெரி
யோர் “ஜீவர்கள் சுபாவமாகத் தோஷமுடையவர்
களே” என்னும் சுருதியின் கருத்தை யுட்கொ
ண்டவர்களாய்ச் சேர்த்துப் படித்துக்கொள்வார்
களென நம்புகிறேன்.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்தூல் முமுக்ஷு-க்களுக்கு அத்தியந்தம் உபயோகமுள்ளதெனக் கருதி முன்பதிப்பை விட இப்பதிப்பில் அநேகம் பதங்களுக்குத் தெளிவாய் உரை யெழுதப்பட்டிருப்பதும் தவிர ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களது சு-வது பதிப்பில் மூலத்திலும் டிப்பணியிலும் செய்யப்பட்ட சிலதிருத்தங்களும் இதில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்லாமலும் மூலத்திலுள்ளதுபோலவே ஒவ்வொருகலையின் ஆரம்பத்திலும் அக்கலையின் அபிப்பிராயம், தாரணையாமாறு நூற்பாவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பதினாறுவதுகலையில் முன்னினும் சில அதிகபதார்த்தங்கள் சுருதியிலுள்ளபடி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்தாபிபிராசஞ் செய்வோர்கள் மனதில் பிறமத வாதிகளால் கலக்கமுண்டாகாத வண்ணமும், இவ்வேதாந்தப்பிராக்கிரியைகள் முழுவதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டனவே யல்லாது, ஸ்ரீமத்சங்கர

பகவத்பாதாசாரியர்கள் முதலியோர்களால் கற்பி
க்கப்பட்டனவன் றென்னும் துணிவு பிறக்குமா
றும், கௌ உபநிஷதங்களினின்றும் ஒவ்வொரு
பிரக்கிரியைக்கும் ஒன்று அல்லது பலசுருதிவா
க்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் காட்டி அவற்றிற்
குத்தமிழரையும் இதன் குறிப்புரையில் எழு
தப்பட்டுள்ளது. இதில் வாசிப்பவர்களின் செள
கரியத்தை யுத்தேசித்துப் பிரசங்கங்கள் தக்கபடி
பிரிக்கப்பட்டும், முக்கிய விஷயங்கள் எளிதாய்ப்
புலப்படுமாறு தடிப்பான எழுத்துக்களால் அ
மைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இந்நூலில் சொல்
லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் இவை அவை இன்ன
பக்கங்களிலுள் வென்று எளிதிலறியுமாறு நூ
ன்முகப்பில் அகராதி விஷய அட்டவணை யொன்
றும், அதனோடு இந்நூலிற் பலவிடங்களில் வந்
துள்ள சுருதிகள் இவை யென்றும் அவை இன்
னபக்கங்களில் வந்துள்ளனவென்றும் விளக்கத்
தக்க ஓர் அநுக்கிரமணிகையும் அமைக்கப்பட்
டுள்ளன.

வி. கு. தஞ்சாவூர்.

மூன்றம்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் இரண்டாம் பதிப்பினைவிட அதிக
கமாய்ச் சில சுருதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதோ
டு பலபிரதிகளைக்கொண்டு சுருதிகள் செவ்வை
யாய்த் திருத்தப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் சில வி
ஷயங்கள் கூட்டியும் விளக்கியும் திருத்தியும் ஒவ்
வொரு கலைகளின் தலைப்பிலும் குருசிஷ்யவடிவா
கச் சித்திரப்படங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

உ

ஸ்ரீகணேசாய நம:

நான்காம்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் மூன்றாம் பதிப்பில் ஏற்பட்டிருந்த பிழைகளையாவும் திருத்தப்பட்டிருப்பதோடு கைவல்யம் வாசிஷ்டம் வேதாந்தசூடாமணி முதலிய நூல்களில் வாராத சில விஷயங்கள் மனனஞ் செய்வதற் கேதுவாகச் செய்யுள் வடிவமாயமைக்கப்பட்டுமுள்ளன.

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திர

காரியதரிசி.

ॐ

கந. கர்ப்போபநிஷதம்:—உ௦௭-சஅநு-சகக.

கச. குண்டிகோப நே:—க௨அ.

கரு. கேனோப நே:—ச.

கக. கைவல்யோப நே:—க௨அ-உகக.

க௭. கோபாலதாபநீயஉபநிஷதம்:—உரு.

கஅ. சநத்ஸுஜாதீயம்:—சக௨-ரு௦ரு.

கக. சந்நியாசோபநிஷதம்:—சஅ௨.

உ௦. சரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷதம்:—உ௭-உ௭௭ -

க௭௭-உருரு-உ௭௦-௩௩௦-௩௭௨-௩௭௩-

சஅந.

உ௧. சாட்யாயனோப நே:—சச௨.

உ௨. சாண்டில்யோப நே:—ககச-உ௦௧-ச௨௮ -

சகரு-ரு௦௧.

உ௩. சாந்தோக்கியோப நே:—க-௩௩-௩௪.

கஅச-௨௭௭-௨௭அ-௨அரு-௩௩௦-சரு௭.

உ௪. சாரீரகோப நே:—ச௩-ச௧௪-ச௩௭-

சக௭.

உரு. சுகரகஸ்யோப நே:—௩௦௪.

உ௭. சுவேதாசுவதர நே:—ரு.

உ௭. தர்சனோப நே:—௭-௪௨-கஅச-௩௨௭-

சகரு-ரு௦௧.

உஅ. தியானபிந்தூபநிஷதம்:—சநுஅ-
நூக.

உக. திரிசிகிபிராஹ்மணோப ஷே:—உஅ-
நூச-சகஅ.

நூ. திரிபுரதாபிரீயுபநிஷதம்:—கஉஅ-கக-
நூஉ-நகஅ-நகஅ.

நக. தேஜோபிந்தூப ஷே:—சஉ-எச-கக-
ககநூ-நகநூ.

நஉ. தைத்திரீயோப ஷே:—நூ-நச-நகநூ-கக-
கஉக-கஉஉ-கஉக-ககச-உசநூ-உஅநூ-
சகநூ-நூஉ.

நக. நாதபிந்தூப ஷே:—நக.

நச. நாரதபரிவிராஜகோபநிஷதம்:—எஎ-
கஅச-சஅஉ-சகக.

நக. நாராயணம்:—நக.

நக. நிரலம்போபநிஷதம்:—உநூ-உஎ-ககச-
உஊ-உஅக.

நக. நிருஸிம்மஉத்தரதாபிரீயுபநிஷதம்:—
உகஉ-நூஊ.

நக. நிர்வானோப ஷே:—நக-ககநூ.

நக. பஞ்சப்பிரஹ்மோபநிஷதம்:—கஅஉ.

சூ. பரப்பிரஹ்மோப ஷே:—சகக.

கஉ

அறுக்கிரமணிகை.

சக. பரமஹம்ஸோபநிஷதம்:—உகக.

சஉ. பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம்:—
ககக-நுக.

சக. பாசபதோப றை:—உநு.

சச. பாவனோப றை:—நுக.

சநு. பிரகிளோப றை:—கச-நுக.

சக. பிரஹ்மபிந்தூப றை:—கஉஅ-ககக-நூ-
கஅஎ.

சஎ. பிரஹ்மவீத்தியோப றை:—கநு-உசச-
சநுஅ.

சஅ. பிரஹ்மோப றை:—சகக-சஎஉ.

சக. பிராணக்கிளிஹோத்திரஉபநிஷதம்:—
உ௦எ.

நூ. பிருகதாரணியகோபநிஷதம்:—கக-உ௦உ-
உ௦அ-உக௦-உகஉ-உகக-உஎக-கக௦-
சஎஉ.

நிக. பிக்ஷு-கோப றை:—சசஉ.

நுஉ. பைங்கலோப றை:—கக-கக-உக-உநு-
க௦-கக-நு-கக-சக-சநு-க௦-ககஉ-
கக-கக-ககஅ-கஉக-கக-ககஅ-சச௦-
கசக-உஅக-உக௦-க௦-சகஉ-சக-
சநுஅ-சகஉ-சகஅ-சகஎ.

அநுக்கிரமணிகை.

௧௩௩

- நூ. மகாநாராயணோபநிஷதம்:—கரு-கக-க-
கக-௨௦௧-௨௧௦-௩௦௮-௩௮௮.
- நூ. மகோப நே:—ச-கரு-௩௮-கக-கக-
கக-௨௦௧-௨௧௦-௨௧௦-௨௮௮-௩௦௮-
௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-
௩௮௮.
- நூ. மண்டலப்பிரஹ்மணோப நே:—௩௦௮-
௩௮௮.
- நூ. மாணிக்யோப நே:—௨௮௮.
- நூ. முத்திகோப நே:—௨௦௧-௨௧௦-௩௦௮-
௩௦௮-௩௦௮-௩௮௮-௩௮௮-௩௮௮-௩௮௮-
௩௮௮.
- நூ. முண்டகோப நே:—௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-
௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-
௩௦௮.
- நூ. முத்திலோபநிஷதம்:—௨௦௧-௩௦௮-
௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-௩௦௮-
௩௦௮.
௩௦. மைத்திராயணியுபநிஷதம்:—கரு-௩௮௮.
௩௧. மைத்திரேயோப நே:—கரு-௩௮௮.
௩௨. யோககுண்டலி உபநிஷதம்:—௩௦௮.
௩௩. யோகசிகோப நே:—௩௦௮-௩௮௮-௩௮௮-
௩௮௮-௩௮௮-௩௮௮-௩௮௮.

கசு

அறுக்கிரமணிகை.

கசு, யோகஞ்ஞடாமணிஉபநிஷதம்:—உஅ-
ருக.

கரு, யோகதத்துவோபநிஷதம்:—எ,

கக, ருத்ரஹிருதயோபநிஷதம்:—கஉரு-
ககஉ-கஅக.

கஎ, வஜ்ரஞ்சிகோப ஷே:—எக-எஎ.

கஅ, வராகோப ஷே:—ச-ச-அ-க-உரு-உக-
கக-எச-கக-கக-கசஉ-கரு-கஅ-
கக-உக-உக-உஅரு-கஉ-கச-
கச-கரு-கக-சஅ-சகஉ-சகஉ-
சச-சரு-சகஉ-சஅ-சஎ-சஅ-
சஅஉ-சஅரு.

கக, ஜாபாலோப ஷே:—உஅ.

எ௦, ஸர்வசாரம்:—உரு-கஎ-ககஉ-கக-கக-
கஅ-கஉ-கஉ-கஅ-கக-கச-கச-கக-
கக-கஅ-கக-உக-உக-உரு-உக-
உக-உஎ-உஅ-உக-உக-உக-சஎ.

எக, ஸ்கந்தோபநிஷதம்:—க௦எ.

எஉ, ஹம்ஸோபநிஷதம்:—ரு௦௦.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின்

அறுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

உ

ஸ்ரீசற்குருப்போ நம:

கிருநெல்வேலிஜில்லா மன்னர்கோயில்

திருப்புடைமருதூர் வேதாந்தமடாலயஸ்தாபகர்

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

முத்துகிருஷ்ணஞ்செட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவியால்

இப்பதிப்பு அச்சிடப்பட்டது.

இவருக்கு ஈசுவரன்கிருபை செய்வாராக.

சூ. பாக்கியம் பிள்ளை,

மானேஜிங் டிரஸ்டி.

ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திரம்,

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

அகராதி விஷய அட்டவணை.

அகங்காரம்(உ)	நகக-சகக	அகரசம்பத்து	நஎஅ
அகர்மம்.	ச0அ	அஞ்சையிலலாமை	கூ0க
அகருதோபாசனன்	நசக	அஞ்ஞானத்தின்	} சஅக
அக்கியாதி	சகந	அவஸ்தை(எ)	
அக்கினி (ந)	நக0	அஞ்ஞானத்தின்	} நஎஉ
அக்கினி (நு)	சநக	சத்தி(உ)	
அக்கினிவினும்	} உகஅ	அஞ்ஞானத்தின்	} சநக
வாயுசூக்ஷ்மம்		பேதம் (நு)	
அசத்தியாதி	சகஉ	அஞ்ஞானத்தின்	} க0க
அசத்தி	உஉந	ஸமிருதி	
அசத்தவாபாதக	} அ-	அஞ்ஞானம் (உ)	} நஎக
ஆவரணம்		அஞ்ஞானம்	
அசம்சத்தி	நசந		கஅ-க0க
அசம்பவலக்ஷண	} சஉ	அஞ்ஞானம்	} உஎ0
தோஷம்		ஆகாயத்தினும்	
அசம்பாவனை	கஉ-நகக	சூக்ஷ்மம்	} சந0
அசம்பிரஞ்ஞாத	} நஎநு	அண்டதும்	
சமாதி			
அசிந்ருவத்தன்	} சஎக	அதர்வணவேத	} உஎஎ
மைமுதலியன		மகாவாக்ஷபம்	
அசுத்த அகங்காரம்	நகக	அதலமுதலம் (எ)	சஅக
அசுத்தமனம்	நஅஎ	அதிகாரி	உ-சஉக

அகிடாபரோ		அத்தியந்தாபாவம்	சருள
கூப்பிரஹ்ம	கஉ	அத்தியஸ்த	
ஞான அவதி		விசேஷம்	உசக
அகிடஅபரோ		அத்தியாசம்	கஅரு
கூப்பிரஹ்ம	கக	அத்தியாசம் (உ)	ககஅ
ஞான ஏது		அத்தியாசம்	
அகிடஅபரோ		இரண்டிவகை	கஅரு
கூப்பிரஹ்ம	கஃ	அத்தியாசநிலிருத்தி	உகஉ
ஞான சொரூபம்		அத்தியாத்ம	
அகிடஅபரோ		தாபம் (உ)	ககஅ
கூப்பிரஹ்ம	கஉ	அத்தியாத்மமுத	
ஞான பலம்		லியன (க)	ககஃ
அகிடஅபரோ		அத்தியாத்மம்	கஉக
கூப்பிரஹ்ம	கக	அத்தியாரோபம்	உச-
ஞானம்		அநந்தம்	உசரு
அதிதெய்வம்	கஃ-ககச	அநாதிபதார்த்தம்	உச-
அதிதெய்வநாமம்	சஉக	(க)	சஎக
அதிபூததாபம்	சஉஉ	அநாத்மாவின்	
அதிபூதம்	கஃ	தர்மம் (கஉ)	ருஃ
அதிவியாப்தி		அநாவிருதம்	ருரு
லக்ஷணதோஷம்	சஃ	அநித்தியம்	உஃ
அதிஷ்டானம்	கரு-கஎக	அநிர்வசனீயக்	
அதிஷ்டானமா		கியாதி	சகக
கியவிலேஷம்	உசக	அநுபந்தம் (ச)	சகக
அத்திசங்கு	ருக	அநுபலப்தி	
அத்தியந்தநிலிருத்தி	அச	பிரமாணம்	சஅரு

அதுமானப்	சஅச	அந்வயம்	கருக
பிரமாணம்	ககரு	அபஞ்சீகிருத	அஎ
அதுவாதம்	கச	பஞ்சமகாபூதம்	அஎ
அந்தக்கரண	ககரு	அபஞ்சீகிருத	அஎ
இருபை	ககரு	பஞ்சமகாபூதபதி	ககரு
அந்தக்கரண	ககரு	னேழு தத்துவம்	ககரு
தோஷம் (க)	ககரு	அபரவித்தை	ககரு
அந்தக்கரண	ககரு	அபரஜாதி	ககரு
கான்கின் திரிபுடி	ககரு	அபரிக்கிரகம்	சருஅ
அந்தக்கரணநான்	ககரு	அபரோக்ஷஞானம்	சஅஎ
கின் தேவதை	ககரு	அபரோக்ஷஞானப்	ககரு
அந்தக்கரண நான்	ககரு	பிரதிபந்தம் (க)	ககரு
கின் விஷயம்	ககரு	அபரோக்ஷப்பிர	ககரு
அந்தக்கரணம்	ககரு	ஹ்மஞானம்	ககரு
(ச)	சகரு	அபரோக்ஷப்பிர	ககரு
அந்தத்துவம்	ககரு	ஹ்மஞான ஏது	ககரு
யானல்லவெனல்	சஎஎ	அபரோக்ஷப்பிர	ககரு
அந்நமயகோசம்	ககரு	ஹ்மஞானசொ	ககரு
அந்நமயகோசம்	ககரு	ரூபம்	ககரு
யானல்ல	ககரு	அபவாதம்	சகரு
அந்நியதராத்தி	கஅஎ	அபானுபாதக	ககரு
யாசம்	கஅஎ	ஆவரணம்	ககரு
அந்நியதாக்கியாதி	சகரு	அபாவம்	ககரு
அந்நியோந்நியா	கஅஎ	அபாவம் (ரு)	சருஎ
ந்நியாசம்	கஅஎ	அபாணவாயு	ககரு
அந்நியோந்நியா	சருஎ	அபிநிவேசம்	சகரு
பாவம்	சருஎ	அபூர்வதை	சஅக

அபூர்வவிதி	சஉஅ	அவஸ்தையும்	} ௩௧௪
அபிப்பிராயம்	சஅஅ	அபிமானியும்	
அமுக்கியாகம்காரம்	௨௪௪	(சக)	} ௨௪௬
அயமாத்தாபிர	௨௪௪	அயர்ச்சியுத்தா	
ஹம்ம	} ச௪௬	ந்தவர்ணம்	} ௩௦௩
அரிவர்க்கம் (சு)		அனிகாரி	
அருத்தாபத்திப்	} சஅச	அஸித்தை	} ௨௪-௪௪௪
பிரமானம்		அவ்விபிசாரம்	
அர்ச்சனை	சஅச	அவ்விபயம்	} ௩௦௪
அர்த்தம்	சச௬	அவ்விபாப்தி	
அர்த்தவாதம் (க)	} ௩௬௩	லக்ஷணதோஷம்	} ௪௦௬
		அற்பஞ்ஞஜீவன்	
அர்த்தாத்தியாசம்	௩௬௪	அதஹத்திலக்ஷணை	} ௨௪௦
அர்த்தாத்தியாசம்	} ௩௬௪	அஸ்தேதயம்	
இரண்நிவகை		அஸ்திதை	} ௪௬௩
அர்த்தாத்தி	சச௦	அகம்பிரஹமாஸ்யி	
அலம்புட்ட	௩௦௨	அஹிம்சை	} ௪௩௪
அவச்சேதகம் (ச)	ச௪௪	ஐ	
அவச்சேத்தியம் (ச)	ச௬௩	ஆகதி	} ௪௪௬
அவதி (௩)	} ௩௬௩	ஆகாசத்தில் கரு	
அவஸ்தாஸ்தா		மைநிறத்திருஷ்	} ௬௬௦
னம் (ச)	} ௪௬௪	டாந்தம்	
அவஸ்தை (௩)		ஆகாமிகருமம்	} ௩௬௪-௪௦௪
அவஸ்தை (ச)	} ௪௬௪	ஆகாயத்தின் ஐந்து	
அவஸ்தை (௩)		தத்துவங்கள்	} ௪௬௪
அவஸ்தை (ச)	} ௪௬௪	ஆகாயமதம்	
அவஸ்தை (௪)		ஆகாரம் (ச)	} ௨௬௩
அவஸ்தை (௪)	} ௪௬௪		

ஆசிரமம் (ச)	சகசு	ஆத்மா அக்ஷயம்	உகசு
ஆசிரயம்	௫௦௫	ஆத்மா அக்ஷரம்	உகசு
ஆசிரியர்வழிபாடு	௫௦௫	ஆத்மா ஆநந்தவடிவம்	உக௫
ஆதாரம்	க௫ச-க௫க	ஆத்மா ஆவிகா	} அஉ
ஆதிச்சீபம்	சஅஉ	ரங்கருமில்லா	
ஆத்தியந்திகப்	} சஎஉ	தனி	} உ௦௭
பிரளயம்		ஆத்மா உபதிருஷ்டா	
ஆத்மச்சிபாதி	சக௫	ஆத்மா எப்படி	} கஉசு
ஆத்மமதம்	சகக	யிருக்கிறது?	
ஆத்மா	கஉ௫	ஆத்மா என்பது	} கஉக
ஷே (உ)	உக௭	யாது?	
ஷே (௩)	௩௦௭	ஆத்மா ஏகம்	உ௦அ
ஆத்மா அகண்டம்	உ௫௦	ஆத்மா கூடஸ்தர்	உ௦ச
ஆத்மா அக்கிரியம்	உ௦௫	ஆத்மா சச்சிகா	} கஉசு
ஆத்மா அசங்கம்	உகக	னந்தசொருபம்	
ஆத்மா அசலம்	உ௦௫	ஆத்மா சத்துவடி	} ககசு
ஆத்மா அநந்தம்	உ௦க	வம்	
ஆத்மாநாத்மாக்க	} ககஉ	ஆத்மா சாக்ஷி	உ௦௫
ளின் பரஸ்பர		ஆத்மா சித்த	கக௭
அத்தியாசம்		ஆத்மா சபப்பிரகாசம்	உ௦௫
ஆத்மா அமரம்	உகசு	ஆத்மா திருஷ்டா	உ௦க
ஆத்மா அமிருகம்	உகசு	ஆத்மா நிராகாரம்	உக௫
ஆத்மா அவிநாசி	உகசு	ஆத்மா நிருவிகாரம்	உக௫
ஆத்மா அவ்வியக்தம்	உகசு	ஆத்மா பிரிய	} உ௦அ
ஆத்மா அவ்வியயம்	உகசு	முள்ளது	
ஆத்மா அஜரம்	உகசு	ஆத்மா பிரஹ்ம	} ககக
ஆத்மா அஜன்மம்	உகசு	வடிவம்	

ஆத்மா பிரஹ்ம		ஆநந்தம் ஆத்மா	௨௪௪
த்தினும் வே	௨௦௨	ஆநந்தபதலக்ஷியம்	௨௪௧
ருகாமை		ஆநந்தபதவாச்சியம்	௨௪௧
ஆத்மாவிற்கு மா	௮௨	ஆநந்ததுக்கங்க	} ௨௩௪
ண்மின்மை		ளின் நிச்சயம்	
ஆத்மாவிற்கு ஜ	௮௨	ஆநந்ததுக்க நிச்ச	} ௨௩௪
ண்மின்மை		யத்தில் அந்வய	
ஆத்மாவின் இர		வெதிரேகம்	} ௨௩௪
ண்டு விசேஷ	௧௧௪	ஆநந்தமயகோசம்	
ணம்		ஆநந்தமயகோச	} ௧௨௦
ஆத்மசொருபம்	௩௬௩	த்தின் பக்ஷி தி	
ஆத்மதருமம்(௧௨)	௧௦௪	ருஷ்டாந்தம்	} ௧௨௧
ஆத்மாவின்		ஆநந்தமயகோச	
நிஷேத்திய	௧௧௪-	த்திற்கு நான்	} ௧௨௨
விசேஷணம்	௨௧௮	வேமெனல்	
ஆத்மபேதம் (௩)	௩௬௮	ஆபேஷிகவியாபகம்	௩௧
ஆத்மாவின்	௧௧௪	ஆரம்பவாதம்	} ௪௧௦
விசேஷணம்		ஆரோபங்களின்	
ஆத்மாவின்	௧௧௪	நிவிருத்தியாகிய	} ௪௦
விசேஷணம்(௨)		அபவாதம்	
ஆத்மாவின்விதேய	௧௧௬	ஆரோபம்	} ௨௪
விசேஷணம்		ஆரோபம் கண்	
ஆந்தரசௌசம்	௩௬௧	ஊடி நகரம்	} ௩௬-
ஆந்தரசொருபன்	௨௩௪-	போலமித்தை	
	௨௩௬	ஆர்த்தன்	} ௪௪௦
ஆநந்தம்	௨௨௦-௨௩௪	ஆர்த்தன் முதலிய	
ஆநந்தம்(௩)	௪௦௦	பக்தர்(௪)	௪௪௦

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

உரு

ஆவரணம்(உ)	௭௭௭	இரஜோகுணம்	ச௭௨
ஆவரணசக்தி	௭௭௨	இராகம்	ச௭௭௭
ஆரங்கலை	௭௭௭	இராஜன் முடி	
இடைநாடி		பாயாவி திருஷ்ட	௭௭௭
இந்திரியங்களின்	௭௭௭	டாந்தம்	
அந்தத்துவம்	௭௭௭	இராஜா இடை	
இந்திரியங்களின்	௭௭௭	யர்களின்	௭௭௭
படுத்தாவம்	௭௭௭	திருஷ்டாந்தம்	
இந்திரியங்களின்	௭௭௭	திருக்குவேத மகா	௭௭௭
மந்தத்துவம்	௭௭௭	வாக்சியம்	
இந்திரியம் பிரிய	௭௭௭	இருபத்தைந்து	௭௭௭
முள்ளது	௭௭௭	தத்துவங்கள்	
இப்பியில் வெள்ளி	௭௭௭	இருபத்தைக்கை	௭௭௭
அப்பிரக	௭௭௭	யும் அறிதற்குப்	
காசித்திருஷ்ட	௭௭௭	பிரயோஜனம்	௭௭௭
டாந்தம்	௭௭௭	இருப்பு	௭௭௭
இப்பியின் மூன்று	௭௭௭	இலக்ஷணதோ	௭௭௭
அபிசங்கள்	௭௭௭	ஷ்டம் (௭)	௭௭௭
இயமம் (௭)	௭௭௭	இலக்ஷணம்	௭௭௭
இரசம் (௭)	௭௭௭	இலக்ஷணவிரு	௭௭௭
இரண்டாங்கலை	௭௭௭	த்தி	௭௭௭
இரஜஜுசர்ப்ப	௭௭௭	இலக்ஷணவிருத்	௭௭௭
திருஷ்டாந்தம்	௭௭௭	தி மூன்று	௭௭௭
இரஜஜுசர்ப்பத்	௭௭௭	இலக்ஷிபார்த்தம்	௭௭௭
தால் விகாரப்	௭௭௭	இலிங்கம் (௭)	௭௭௭
நாந்தி நிவிருத்தி	௭௭௭	ந	௭௭௭
	௭௭௭	நகவாகிருபை	௭௭௭

நசுவரசைதந்பம்	சஅஎ	உத்தேசம்	சபஉ
நசுவரத்தன்மை	உஅச	உபக்ரமம் உபச	சஅஓ
யினபிமானி		ந்சாரம்	
நசுவரப்பிரணி	சஎ	உபதிருஷ்டா	உ௦எ
தானம்		உபதிருஷ்டாபத	
நசுவரனது உபாதி	நக	லக்ஷியம்	உசஉ
நசுவரனது ஐச		உபதிருஷ்டாபத	
வரியம் (சு)	சஅக	வாச்சியம்	உசஉ
நசுவரனது காரியம்	உஅரு	உபபத்தி	சஅக
நசுவரனது காலம்	உஅச	உபரஞ்சகம்	சநரு
நசுவரனது சரீரம்	உஅச	உபராமத்தின் அவதி	நகக
நசுவரனது	சஅக	உபலக்ஷணம்	சநரு
ஞானம் (சு)		உபவாப (ரு)	சருஅ
நசுவரனது தர்	உஅரு	உபவாப (சு)	சஎச
மங்கள்		உபவாப (சு)	கஅ-சநச
நசுவரனது தேசம்	உஅந	உபேவக்ஷ	சருஉ
நசுவரனது வஸ்து	உஅச	உபோற்சாதம்	உந
நசுவரன்	சஅ-உஅச	உபோற்காதவாணநம்	உ
நசுவரன் ஜகத்தி	நக	உராமம்	ருரு
ற்கு உபாதான		உலக எண்ணை	ச௦ச
நியித்த காரணன்		உலகம் (ந)	ச௦ந
உ		உலோபம்	சஎந
உதாசினதலைச	ச௦௦	உவமானபிரமா	சஅச
உதானவாயு	ககச	ணம்	
உத்தமஜிஞ்ஞாச	உப	உற்பத்தி	சச௦
உத்தேசசமுதலி	சரு	உற்பத்தி முக	சச௦
யன (சு)		லிய கருவியங்கள்	
		(சு)	

உற்பிஜ்ஜம்	சரு0	ஐ	
ஊ		ஐந்தாங்கலை	கஉஎ
ஊர்ம் (௬)	சஅக	ஐந்துகோசங்க	ககக
எ		ளின் பெயர்	ககக
எட்டாங்கலை	உகக	ஐந்து துவாரமு	கஉ
எண்வகைப்பதா	சகஉ	ள்ள குடத்தீப	கஉ
ரந்தம்		திருஷ்டாந்தம்	கஅ
எண்ணைக்கறை		ஐந்துபூதம்	ககஎ
திருஷ்டாந்	கஅ	ஐவகைப்பிராந்தி	ககஎ
தம்		ஒ	ககஎ
என்சுபாவமிருக்	ககஎ	ஒலிவடிவசத்தம்	ககஎ
கிற ஸ்திதி		ஒன்பதாங்கலை	ககஎ
ஏ		ஒ	ககஎ
ஏகம்	உசரு-ரு0ச	ஒஜச	ரு0ச
ஏகம் என்னும்		க	ககஎ
பதத்தின்	உசரு	கங்கா கலசஜல	ககஎ
லக்ஷியம்		திருஷ்டாந்தம்	ககஎ
ஏகம் என்னும்		கடாகாச திருஷ்	ககஎ
பதத்தின்	உசரு	டாந்தம்	ககஎ
வாச்சியம்		கடமடாகாச திரு	ககஎ
ஏகாக்கிரம்	சஎரு	ஷ்டாந்தம்	ககஎ
ஏது	ரு0ரு	கடாகாய திருஷ்	ககஎ
ஏதுப்போலி (ரு)	சருக	டாந்தத்தால்	ககஎ
ஏதுமுதலியன (௩)	சருச	சங்குப்பிராந்தி	ககஎ
ஏழாங்கலை	ககரு	நீங்குதல்	ககஎ
ஏழாவது பூமி	கசச	கட்டையில் புருட	ககஎ
ஏஷணை (௬)	சருச	திருஷ்டாந்தம்	ககஎ

கண்ணாடி மண்		கர்மேந்திரியம்
பாத்திரத்தொறி	} ௨௧௪	ஐந்து
யும் விளக்குத்		கர்மேந்திரிய
திருஷ்டாந்தம்		திரிபுகள்
கதி (ரு)	௪௬௩	கர்மேந்திரியபஞ்
கந்தம் (௨)	௩௩௪	சக விஷயங்கள்
கந்தர்வநகரம்	௩௩௮	கர்மேந்திரிய
கரணம் (௩)	௪௦௬	சேவகங்கள்
கருணை	௪௦௨	கர்மேந்திரியம்
கர்த்தவ்யமுத	} ௩௩௬	கலை
லியன் (௩)		கலை (௩௬)
கர்த்தவ்யம்	௪௦௬	சுற்பிகம்
கர்த்தாபோக்தா	} ௩௩௬	சுற்பிகாரியம்
யானல்ல		சுற்பிகவிசே
கர்த்திருத்தனவ	} ௩௩௬	வம்
போக்திருத்தன		சுற்பிகவிசேஷ
வப்பிராந்தி		அமிசம்
ஷெ	} ௩௩௬	கனககுண்டல
கிவிருத்தி		திருஷ்டாந்தம்
சுற்பிகவிசேஷ	} ௩௩௬	கனககுண்டலத்
அமிசம்		தால் ஜகத்சத்
கர்மம் (௩)	௩௩௬-௪௦௬	தியக்தவப்பி
கர்மம் (ரு)	௪௬௩	ராந்தி நிவிரு
கர்மம் (சு)	௪௩௨	த்தி
கர்மஜாதாத்மியம்	௪௨௬	கா
கர்மஜநிவிருத்தி	௪௨௨	காசிராஜசந்நியாசி
		திருஷ்டாந்தம்

காந்தாரிநாடி	௫௦௧	குணம் (௩)	சுகௌ
காமம்	ச௩-ச௪௧	குணம் (௨ச)	சஅக
காமியம்	ச௪௨	குணவாதம்	௩௧௫
காரணம்	௧௧௪	குருகிருபை	௧௪
காரணதேகம்	௧௧௪	குருமி	சுகௌ
காரணதேகத்தி	}	குருமிமுதலியன (௩)	சுகௌ
ற்கு நான் திரு		குரோதம்	ச௪௧
ஷ்டாவெனல்		௧௩	
காரணவடிவ	}	கூடம்	௨௦௪
அஞ்ஞானம்		கூடஸ் தஜீவர்க	
காரணவாதம் (௩)		ளின் பரஸ்பர	௨௩௩
காரணஞ்ஞானம்	௪௦௮	அத்தியாசம்	
காரியாஞ்ஞானம்	௩௪௨	கூடஸ்தரென்	
காலம் (௩)	சுகௌ	ஹம் பதத்தின்	௨௪௩
கி		இலக்ஷியம்	
கிசோரம்	சஅ௦	கூடஸ்தரென்	
கிணற்ருபரண	}	ஹம் பதத்தி	௨௪௩
திருஷ்டாந்தம்		ன் வாச்சியம்	
கியாதி (௫)	ச௪௨	கூடஸ்தன்	௨௦௪
கிரமசிருஷ்டி	௩௮௪	கூர்மன்	ச௫௮
கிரமநிககிரகம்	௩௮௪	கே	
கிரிகரன்	ச௫௧	கேசம்	௫௫
கிருதோபாசனன்	௩௪௪	கேவலசம்பந்தா	
கிலேசம் (௫)	ச௪௪	த்தியாசம்	௧௮௪
கு		கேவலதர்மத்தி	
குரு	௫௦௨	னத்தியாசம்	௧௮௪
குடதீப திருஷ்டாந்தம் ௧௨	கேளி		ச௪௧

உது அகராதி விஷய அட்டவணை.

கோ		
கோசம்	கக0	சச்சிதானந்த
கோசம் (ரு)	சகரு	விசேஷவாண்
கௌ		னம்
கௌசிகம் (சு)	சஅஉ	சஞ்சிதகர்மம்
கௌண்புருஷார்த்தம்	ஈ	சத்தசத்தில்
கௌணுத்மா	ஈகக	அந்வயவெதிடே
கௌமாரம்	சஅ0	யுக்தி
சு		சத்தசம்பந்தம் (
சுகல ஆரோப	ச0	சத்தத்தின் விரு
நிவிருத்தியாக்ய		சத்தப்பிரவிருத்
அபவாதம்		தியின் நிமித்
சுகல ஞானிகளது	ஈச0	தம் (ச)
ஸ்திதிபேதம்		சத்தப்பிரமாணப
சுகல பதார்த்தங்க		சப்தமுதலியன
ளிலும் ஐந்து	உருரு	சத்தம் (ஒலிவடி
அமிசங்கள்		வம்)
சுகஜாதாதம்மியம்		சத்தம் (வருண
சுகஜ நிவிருத்தி	சஉக	வடிவம்)
சருணஉபாசனை	சஉஉ	சத்து
சக்கியார்த்தம்	ஈஎச	சத்து அசத்துக்
சக்திவிருத்தி	உஎஅ	களின் நிச்சயப
சங்கப்பிராந்தி	ஈஎச	சத்பதலக்ஷிபம்
சங்கமில்லாதது	சகஅ	சத்பதவாச்சியம்
சங்கற்பம்	ரு0ரு	சத்தருபம்
சங்குனி	சகஎ	சாமானிய அம்
	ரு0உ	சம்

சத்துருபம் வி	}	கருக	சமுத்திர நீர்த்	}	உரு
சேஷ அமிசம்			குளி திருஷ்		
சத்துவஞ்ணம்		சுசுஉ	டாந்தம்		
சத்துவாபத்தி		நசுந	சம்சர்க்காத்தியாசம்		கஅஅ
சத்தை (ந)		சசுரு	சம்சாரப்பிராந்தி(ரு)		சஎஉ
சந்திரமதம்		சசுஅ	சம்சாரம் (க)		சகக
சந்தோஷம்		சஎ௦	சம்பந்தம் (உ)		நஎஅ
சந்திரயாசம் (ச)		சசுஉ	சம்பந்தம் (ந)		சகக
சப்தசக்திக்கரக	}	சகரு	சம்பந்தசக்தசம்	}	கஅஅ
ணம் ஏது (அ)			பந்திஅத்தியாசம்		
சப்தப்பிரமாணம்		சஅச	சம்பந்தாத்தியா		கஅஅ
சப்தாதுவித்த	}	நஎக	சம்	}	நசுரு
சமாதி			சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி		
சப்தாநதுவித்த	}	நஎக	சம்ஸ்காரம்	}	சகக
சமாதி			சரீரம் (ந)		
சமமுதலியன (சு)		சஅஉ	சரீரம் பிரியமுள்ளது உரு		நசுரு
சமவாயம்		சகக	சர்வஞ்ஞ ஈசுவரன்		நசுரு
சமஷ்டியஞ்ஞானம்		நஎக	சலிதற்பசமாதி		நஎரு
சமஷ்டியவியஷ்டி	}	நஎக	சவ்வியபிசாரம்	}	சருக
வடிவ அஞ்			சற்பிரதிபக்கம்		
ஞானம்			சஜாதீயசம்பந்தம்		உகக
சமாதி (உ)		நஎரு	சா		
சமாதி (சு)		சஅந	சாத்துவீகாதிசுள்	}	கருக
சமாதிவிக்கினம் (ச)		சசுஉ	யானல்வென்		
சமாதியினங்கம் (அ)		சசுரு	பதற்கு நீர்க்கு		
சமாநவரபு		கசுச	மூல் திருஷ்டா		
			ந்தம்		

சாந்தாத்மா	௩௬௮	சாஷி என்னும்	
சாமயிகாபாவம்	௪௫௮	பத்தின்	௨௪௨
சாமவேதமகா	௨௪௪	வாச்சியம்	
வாக்கியம்		சாஷியில் சொப்	
சாமானிய அகங்	௩௪௦	பன திருஷ்	௩௬
காரம்		டாந்தம்	
சாமானிய ஆயிசம்	௧௫௪	சி	
சாமானியசைந		செங்காரமுதலிய	
ன்யமறிய இர	௨௫௩	ரசம் (௧௦)	௫௦௦
ஜ்ஜுசர்ப்பாதி		சிசு	௪௮௦
திருஷ்டாந்தம்		சிதாபாசனது	௪௮௬
சாமானியசைந		அவஸ்தை	
ன்னிய பிரஹ்	௨௬௬	சிதாபாசன்	௨௪௮
மம் சத்தியம்		சிதாபாசன் மித்	௨௫௬
சாமானியசைந	௨௫௨	தையாதல்	
ன்யம்		சித்தநிரோதயுத்தி	௪௪௩
சாமானியம் (௨)	௪௬௦	(௪)	
சாமானியவிசேஷ		சித்தம்	௪௩௪
சைதன்ய	௨௪௪	சித்து	௨௨௦-௨௩௬
வண்ணம்		சித்துஜடங்களி	௨௨௨
சாலம்பயோகம்	௩௮௮	ன் நிச்சயம்	
சாஸ்திரம் (௬)	௪௮௩	சித்துஜட நிச்சய	
சாஷி	௨௦௫	த்திற்கு அந்வய	௨௨௨
சாஷி என்னும்		வெதிரேக	
பத்தின்	௨௪௨	யுத்திகள்	
ஷியம்		சிப்பதவாச்சியம்	௨௪௬
		சிப்பதலக்ஷியம்	௨௪௬

கிரவணமுதலிய	}	சகஎ	சுவாத்தியாயம்	சஎ௦
வற்றின் பலம்			சவ்சாரணை	நகஉ
(ந)			சவேதஜம்	ச௦௦
கிரவணம்		சருரு	சமுத்தி	சகஅ
கிரவணாகி (ச)		சசச	சமுத்தி (ந)	சகஎ
கிருஷ்டி (உ)		நஅச	சமுத்திசமுத்தி	சகஅ
கிவப்புஸ்பதிக	}	சஎந	சமுத்திசொப்பனம்	சகஅ
கிருஷ்டாந்தம்			சமுத்தி முதலிய	}
ச			ன (ந)	
சுதந்தம்		நஎச	சமுத்தியபிமானி	}
சுதப்பிரப்தி		சசஅ	பராஞ்ஞன்	
சுத்த அகங்காரம்		நகச	சமுத்தியவஸ்தை	கஉக
சுத்த சத்துவகுணம்		உச	சமுத்தியவஸ்	கசந
சுத்தசை தன்யம்		சஅஎ	சமுத்தியவஸ்	}
சுத்தப்பிரஹ்மத்	}		தைக்கு நான்	
தில் பிரபஞ்ச		நக	சுகதி	
ஜிரோபம்			சமுத்தியில்க-வது	}
சுத்தமனம்		நஅஎ	கிணற்றாடரண	
சுத்தம்		௦௦ச	கிருஷ்டாந்தம்	
சுபேச்சை		நசக	சமுத்தியில் உ-	}
சுயம்பிரகாசபத	}		வது உருகிய	
லக்ஷியம்		உசஉ	நெய் திருஷ்	
சுயம்பிரகாசபத	}		டாந்தம்	}
வாச்சியம்		உசஉ	சமுத்தியில் ந-	
சுருதம்		௦௦ச	வது சிறுவர் வி	
சுவகதசம்பந்தம்		உகஉ	நையாட்டுத்திரு	}
சுவா கிரயசுவவிஷயம்		க௦க	ஷ்டாந்தம்	

சுழுத்தியில் ச-		சையோகசம்பந்தம்	கௌக
வது சுழுத்திர	கௌ	சொ	
ஜலசுடஜல		சொப்பனசுழுத்தி	சகக
திருஷ்டாந்தம்	க0கி	சொப்பன சொப்	சகக
சுழுத்தியில் அஞ்		பனம்	சகக
ஞானம்	சௌ	சொப்பனம்	சகக
சுழுத்திஜாக்கிரம்		(ஈ)	சகக
சுழுமுனைநாடி	க0க	சொப்பனஜாக்கிரம்	சகக
சு	சஅக	சொப்பனாபிமானி	சகக
சுத்திரம் (க)		சைஜஸன்	சகக
சூரியப்பிரகாச	உசக	சொப்பனாவஸஸை	கஉக
திருஷ்டாந்தம்		சொப்பனாவஸஸை	கஉக
சூரியமதம்	சகக	சொப்பனாவஸஸை	கஉக
சூக்தமசரீர (க)	அக	கஞ்நான் சாக்ரி	க0க
தத்துவம்	கஅ0	சொப்பிரகாசம்	க0க
சூக்தமசரீரம் (உ)		சொருபமாக	சக
சூக்தமதேசம்	அச	அராதி	சக
சூக்தமதேசந்	அச	சொருபலக்ஷணம்	கௌக
திற்கு நான் திரு		சொருபாதியா	உஅஅ
ஷ்டா	அள	சம்	கௌக
சூக்தமபூதங்கள்		சொருபஸ்திதி	உகக
சே	உசக	சே	சஅக
சேதனஞானம்		சோகரிவிருத்தி	சஅக
இலக்ஷியம்	கௌ	ஞா	ச0க
சை		ஞாதவ்யம்	ச0க
சைதன்னிபம்	சஅக	ஞாதா முதலியன	சஉ0
சைதன்னியம் (எ)		(சு)	சஉ0

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

௩௩

நானக்கிரியாசக்		நானரணை	சௌசு
திவடிவ	சௌசு	நானாதம்மா	௩௧௭
அந்நானம்		நானாத்தியாசம்	௩௧௧
நானசப்தபூமி	௩௧௦	நானி	சௌ௦
நானசாதனம் (௧௧)	௩௦௨	நானிகளது	
நானாதிகாரி இர		ஸ்திதிபேதம்	௩௧௦
ண்டிவகை	௩௧௧	நானியின் கர்ம	
நானத்தின் அவதி	௩௧௩	நிவிருத்தி	௩௧௩
நானத்தின் சா		நானேந்திரிய	
க்ஷாத் அந்தரங்	௩௧௧	நிரிபுடி	௧௩௩
க சாதனம்		நானேந்திரிய	
நானத்தின்	௩௧௧	தேவதைகள்	௧௩௨
சொஸுபம்		நானேந்திரியம்	அரு
நானத்தின் பகி	௩௧௩	நானேந்திரியம்	அரு-
ரங்கசாதனம்		ஐந்து	௧௩௧
நானத்தின் பதி	௩௧௩-	நானேந்திரிய	
னெருசாதனம்	௩௦௨	விஷயங்கள்	௧௩௧
நானபரம்பரா		த	
அந்தரங்கசாத	௩௧௩	தடஸ்தலக்ஷணம்	௩௭௧
னம்		தத்துவநானம்	௨௧௭
நானத்தின்	௩௧௩	தத்துவநான	
விஷயம்		சாதனம்	௩௧௩
நானப்பிரதிபந்த		தத்துவமஸி	௨௭௧
கம் (௩)	சௌ௦	தத்துவம் (௧)	சௌ௧
நானபூமி (௭)	௩௧௦-	தத்துவம் பதார்த	
	சௌ௧	தைக்கிய நிச்ச	௩௧௨
நானமுதலியன (௩)	சௌ௦	யம்	

தத்துவம் பதார்த்		திட அபரோக்ஷப்	
தைக்கிய நிருப	உஎரு	பிரஹ்ம ஞான	க௯
ணம்		ஏது	
தத்பதம்	உஎசு	திட அபரோக்ஷப்	
தத்பதலக்ஷியம்	உஅஎ	பிரஹ்மஞான	கஉ
தத்பதவாச்சியம்	உஅசு	சொருபம்	
ததுமானசி	௩௪௩	திட அபரோக்ஷப்	
தமப்பிரதானப்	உச	பிரஹ்மஞான	க௩
பிரகிருதி		பலம்	
தமோருணம்	சகஉ	திட அபரோக்ஷப்	
தர்மம்	சசச	பிரஹ்மஞானம்	கஉ
தர்மசகிததர்மி		திரவியம் (க)	சஅக
யத்தியாசம்	கஅஎ	திரவியம் பிரியமு	உ௩௭
தர்மமுதலியன (ச)	சசச	எளது	
தவம்	சச௭	திரவியமுதலிய	
தனஞ்சயன்	சருக	பதார்த்தங்கள்	சஅக
தன்மாத்நிரைகள்	அஎ	(எ)	
தா		திரிபுடி	க௩௫
தாதாத்மியசம்பந்தம்-௩௭௯		திரிபுடி (கச)	௫௦அ
தாதாத்மியம் (௩)	சஉக	திருடன் திருஷ்	
தாது (எ)	சஅஅ	டாந்தம்	கக௯
தாபம் (௩)	சஉக	திருப்தி	சஅ௭
தாமரைமலைத்		திருஷ்டா	உசச
தண்ணீர்	௩௩௪	திருஷ்டாந்தம் (௫)	சசஅ
திருஷ்டாந்தம்		திருஷ்டா பத	உசஉ
		லக்ஷியம்	

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

௩௫

		தே	
திடஅபரோக்ஷப்		தேகம்	க௦௬
பிரஹ்மஞான	க௨	தேகமூன்றற்கும்	ச௧
அவதி		நான் திருஷ்டா	ச௧அ
திருஷ்டா பத்	௨௪௨	தேயுமதம்	௫௩
வாச்சியம்	ச௧௧	தேயுவின் ஐந்து	ச௫௧
தினப்பிரளயம்		தத்துவங்கள்	ச௫௧
தி	க௨	தேவதத்தன்	ச௫௧
திபதிருஷ்டாந்தம்		தை	
து		தைஜசன்	க௪௧-௪௩௨
துக்கம்	௩	ந	
துக்கநிவிருத்தி	ச௬௭	நபும்ஸக(அவி)த்	ச௭௭
துரியம்	௩௪௪	துவம்	
துர்க்கந்தம்	௩௭௪	நா	
துவம்பதம்	௨௭௭	நாகன்	ச௫அ
துவம்பதலக்ஷியா	௨௯௧	நாச பாதத்திற்கு	௩௫அ
ர்த்தம்		ள்ளபேதம்	௧௧
துவம்பதவாச்சி	௨அ௧	நாடகசாலை திரு	
பார்த்தம்	ச௬௫	ஷ்டாந்தம்	௧௧
துவேஷம்		நாடியும் தேவதை	௫௦௧
து		யும் (க௦)	
துலபுதம் (௫)	ச௬௧	நாதமுதவியன	ச௨௨
துலாஞ்ஞானம்	௩௭௨	(௩)	
துலாவித்தை	௧௭அ	நாதம்	ச௨௨
தே		நாமம்	௨௫௬
தெளிவு	ச௧௫	நான் அவிநாசி	௧௧௧
தெய்வசம்பத்து	௩௭௧	நான்காங்கலை	௧௦௧

நான்காம் பூமி ஜீவ		நிஷேத்தியவிசே	
ன் முக்திவிதேக	௩௪௬	ஷண திருஷ்	௧௬
முக்திகளுக்கூச்		டாந்தம்	௨
சாதனம்		நிஷேத்தியவிசே	௨௩
நான் நிருவிகாரன்	௧௧௭	ஷணம்	௨
நான் பஞ்சகோசா		ரை	
திதன்	௧௧௦	நைமித்திகப்பிரள	௪
நி		யம்	
நிக்ரகம் (௨)	௩௮௧	நைமித்திகம்	௪
நிதித்தியாசனம்	௪௫௫	ப	
நித்தியப்பிரளயம்	௪௭௧	பஞ்ஞத்துவம்	௪
நித்தியப்பிராப்த		பஞ்சகோசங்களி	
த்தின் பிராப்தி	௪	ன் பெயர்கள்	௬
நித்தியம்	௪௬௧-௫௦௪	பஞ்சப்பிராணஸ்	
நித்தியன்	௧௨௨	தானகிரியைகள்	௨
நியமம் (௫)	௪௬௬	பஞ்சமகாபூதங்கள்	
நியமவிதி	௪௨௬	பஞ்சமகாபூத அத்	
நிராலம்பயோகம்	௩௮௮	தியந்த நிவிருத்	
நிருவிகற்பசமாதி	௩௭௫	தியில் திருஷ்	
நிருவிகற்பசமாதி		டாந்ததார்ஷ்	
(௨)	௩௮௨	டாந்தம்	
நிரோதம்	௪௭௬	பஞ்சமகாபூத	
நிர்க்ருண உபாசனை	௩௭௪	(௨௫) தத்துவம்	
நிவிருத்தி (௩)	௪௨௨	பஞ்சவாயுக்கள்	௨
நிவிருத்தி	௩	பஞ்சீகரணம்	௩௫-
நிவிருத்தம்	௪௬௨	பஞ்சீகரண (பழ)	
நிஷேத்தியம்	௧௬௪	திருஷ்டாந்தம்	

அகராதி விஷய அட்டவணை.

௩௭

பஞ்சிகிருத பஞ்ச	௪௪	பதார்த்தம் பத்து	௫௦௦
மகாபூதம்		வகை	
பஞ்சிகிருதம்	௩௫	பதார்த்தம் பன்னி	௫௦௪
படித்துவம்	௧௦௫	ரண்டுவகை	
பதார்த்தம் ஆறு	௪௭௬	பதார்த்தம் மூன்	௩௬௦
பதார்த்தம் இரண்	௩௬௮	றுவகை	
டுவகை		பதார்த்தாபாவினி	௩௪௪
பதார்த்தங்கள்	௪௮௬	பதிரத்துவம்	௪௭௮
ஏழுவகை		பதினாறுங்கலை	௩௬௭
பதார்த்தங்கள்	௪௬௨	பதினான்காங்கலை	௩௪௧
எட்டுவகை		பதினான்கு இர்	
பதார்த்தங்கள்	௪௫௬	திரியங்கள் அத்	௧௨௬
ஐந்துவகை		யாத்திகம்	
பதார்த்தம் ஒன்ப	௪௬௬	பதினான்கு இர்	௧௩௦
துவகை		திரியதேவதை	
பதார்த்தம்	௪௩௩	பதினான்கு திரிபுடி	௧௩௫
நான்குவகை		பதினான்குதேவதை	௧௩௦
பதார்த்தம் பதின	௫௦௮	பதினான்குதேவ	
ன்குவகை		தைகளும் அதி	௧௩௦
பதார்த்தம் பதி	௫௧௦	தெய்வம்	
னறுவகை		பதினான்குவிஷ	
பதார்த்தம் பதி	௫௦௬	யங்களும் அதி	௧௩௦
னறுவகை		பூதம்	
பதார்த்தம் பதி	௫௦௨	பதினேழுதத்து	
னறுவகை		வங்களை அறித	௬௦
பதார்த்தம் பதின	௫௦௪	வின் பிரயோ	
முன்றுவகை		ஜனம்	

பதினேழு தத்துவம் யானல்ல என்னுடையவல்ல	க௦	பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	
பதினேந்தாங்கலை	௩௬௬	ஞானத்தின் சொரூபம்	
பதினேராங்கலை	௨௭௫	பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	
பதினமூன்றாங்கலை	௩௩௬	ஞானத்தின் பலம்	
பத்தாங்கலை	௨௪௭	பலம்	ச
பரமஹம்ஸசந்நியாசம் (௨)	௩௮௨	பழுதையில்பாம்பு	
பரமரத்தமா	௩௭௩	பன்னிரண்டாங்கலை	௩
பரமாதந்தம்	ச	பா	
பரஜாதி	௩௭௬	பாகத்தியாக	
பரிசங்கியாவிதி	௪௨௬	லக்ஷணை	௨
பரிசம் (௪)	௪௪௫	பாகத்தியாகலக்ஷணைபொருந்துதல்	௨
பரிச்சின்னம்	௩௨		
பரிணாமம்	௧௭௬	பாகவததருமம் (௧௩)	௫
பரிணாமவாதம்	௪௧௧	பாகியசௌசம்	௩
பரீலக்ஷ	௪௦௩	பாசம் (அ)	௪
பரோக்ஷஞானம்	௪௮௭	பாதம்	௧
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	அ	பாதம் (௨)	௩
ஞானம்		பாதம் மூன்றுவகை	௧
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம		பாதி	௨
ஞானத்தின் அவதி	௬	பாதிதம்	௪
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம		பாதிதாருவிருத்தி	௩
ஞானத்தின் ஏது	அ	பாபகர்மம் (௩)	௪
		பாபமார்த்திகஜீவன்	௪

பி		பிரமஜதாதாத்மியம்	ச௨௧
பிங்கலைநாடி	௩௦௧	பிரமஜத்தின்	} ச௨௨
பிதாபாட்டன்	} ௨௧௫	நிவிருத்தி	
திருஷ்டாந்தம்		பிரமா	ச௮௮
பிதாபுத்திர திரு	} ௨௧௭	பிரமாணசதன்யம்	ச௮௮
ஷ்டாந்தம்		பிரமாணம் (ச)	ச௪௧
பிரகிருதி (அ)	ச௧௬	பிரமாணம் (சு)	ச௮௩
பிரக்கிரியை	௨௦	பிரமாணகத அ	} ௩௬௧
பிரக்கிரியையின்	} ௨௧-	சம்பாவணை	
பெயர்கள்		பிரமாணகதசம்சயம்	௩௬௧
பிரஞ்ஞானம்பிரஹ்மம்	௨௭௬	பிரமாணசதன்யம்	ச௮௮
பிரஞ்ஞ (உ)	௩௮௫	பிரமாதாசதன்யம்	ச௮௭
பிரதியோகி	௩௫௮	பிரமேயகத அச	} ௩௬௧
பிரத்தியக்ஷப்பிர	} ச௮௩	ம்பாவணை	
மாணம்		பிரமேயகதசமுசயம்	௧௦
பிரத்துவம்சாபாவம்	ச௫௭	பிரமேயசதன்யம்	ச௮௮
பிரபஞ்சம்	௧௬-௧௬	பிரமேயம்	ச௮௮
பிரபஞ்சம் (உ)	௩௮௩	பிரயோஜனம்	ச௩௩
பிரபஞ்சம் (௩)	ச௨௩	பிரவாக அநாதி	௨௫
பிரபஞ்சாரோபா	} ௨௩	பிரளயம் (௫)	ச௭௧
பவாதம்		பிரஹ்மசரியத்	} ச௧௧
பிரபஞ்சத்தின் பாதம்	௧௬௭	தினங்கம் (அ)	
பிரபஞ்சமித்தியா	} ௧௫௧	பிரஹ்மசரியம்	ச௫௮
வண்ணம்		பிரஹ்மசேதனம்	} ௨௭௧
பிரபஞ்சவிசாரத்	} ௧௬	அஞ்ஞானத்தி	
தின் உபயோ		னம் சூக்ஷ்மமும்	
கம்		வியாபகமும்	

பிரஹ்மஞானம்	எ	பிரஹ்மவித்வரன்	சு.
பிரஹ்மத்திற்கும்	உஅஅ	பிரஹ்மவித்வரி	சு௧
நசுவரனுக்கும்		யான்	சு௧
பரஸ்பர அத்தி		பிரஹ்மவித்வரி	சு௧
யாசம்		ஷ்டன்	சு௧
பிரஹ்மத்தின்	நசுச	பிரஹ்மாத்ம	சு.
சொரூபம்	சஉச	வைக்கியம்	சு.
பிரஹ்மத்தின்		பிரஹ்மாநந்தம்	சு.
ரூபம் (ந)	உசக	பிராகபாவம்	சு.
பிரஹ்மபதத்தின்		பிராஞ்ஞன்	சு.
லக்ஷியம்	உகௌ	பிராணமபகோசம்	சு.
பிரஹ்மமே நான்		பிராணவாயு	சு.
நானே பிரஹ்ம	நஅசு	பிராணன் பிரிய	உ.1
மென்னல்		முள்ளதெனல்	சு.
பிரஹ்மம் (உ)	சஉச	பிராணமயகோச	சு.
பிரஹ்மம் (ந)	உரு௦	த்தினும் நான்	சு.
பிரஹ்மம் சத்தியம்	உசக	வேறெனல்	சு.
பிரஹ்மம் (விபு)		பிராணன்முதலி	சு.
என்னும் பதத்	சசசு	யன் (ரு)	சு.
திற்கு வாச்சி		பிராணஜிவாயுக்	சு.
யம்	சசசு	கள் (ரு)	சு.
பிரஹ்மவித்து		பிராணயாமம் (ந)	சு.
முதலியோர் (ச)	அச	பிராஜிபாசிகஜீவன்	சு.
பிரஹ்மவித்து		பிராந்தி	சு.
பிரஹ்மவித்தை	சு.	பிராந்தி (உ)	சு.
யைக்கைக்கொ		பிராந்தி (ரு)	சு.
ள்ளும் விதி		பிராந்தி (சு)	சு.

அகராதி விஷய அட்டவணை.

சு.க

பிராந்தியின்	200	புண்ணியகரும	225
இரண்டமிசம்		பயன் (ந)	
பிராந்திவிருத்தி	200	புத்தி	225-226
திருஷ்டாந்தம்		புத்திரன் பிரிய	225
(ந)		னெனல்	
பிராந்திவழவசம்	200	புத்திரேஷணை	200
சாரம் ஐந்து		புத்தி விநாசியெனல்	200
வகை		புரி (அ)	200
பிராப்தவ்வியம்	200	புருஷார்த்தம்	200
பிராப்தி	200	புருஷார்த்தம் (ச)	200
பிராயச்சித்தம்	200	புத்தக்கிராம் (ச)	200
பிராரப்தகருமம் (ந)	200	புத்தரிவிருத்தியில்	200
பிராரப்தம்	200	புஜாரி திருஷ்ட	200
பிராரப்தம் (ந)	200	டாந்தம்	200
பிராஹ்மணனது	200	புத்தம்	200
விரதம் (கஉ)		புத்தார்த்தவாதம்	200
பிரியம்	200	புலோகமுதலி	200
பிரியத்தின் ஏற்	200	யன (எ)	200
தத்தாழ்வு		புஜாபாத்திரம் (ச)	200
பிருதிவியினும்	200	புஷை	200
ஜலம் சூக்ஷ்மமு		பே	
ம் வியாபகமும்		பேதப்பிராந்தி	200
பிருதிவியின் ஐந்து	200	பேதப்பிராந்தியின்	200
தத்துவங்கள்		நிவிருத்தி	200
பிருதிவிமதம்	200	பேதம் (ந)	200
பீ			
பீஜாக்கிரம்	200		

சஉ அகராதி விஷய அட்டவணை.

போ		மன்தின்நாசம் (உ)	ந.அ.எ
போகத்திற்கு	} ககஉ	மனம்	அ.அ. - ந.அ.எ
இடம்		மனம் விகாரி	} ககஎ
பௌ		யெனல்	
பௌகண்டம்	ச.அ.0	முன்னம்	ச.ந.நு
பௌதிகம்	க.அ.	மனோநாசம்	ச.உ.சு
ம		மனோநாசாதி (ந)	ச.உ.சு
மகத்துவஞ்ஞவா	} நு.சு	மனோமயகோசம்	கக.சு
கிய தர்மம் (கஉ)		மனோமயகோச	} கக.அ
மகாபாரதயுத்த	} ந.ந.சு	த்தினும் நான்	
திருஷ்டாந்தம்		வேறு	
மகாப்பிரயஸம்	ச.எ.உ	மா	
மகாயஞ்ஞம் (நு)	ச.எ.ந.	மாயை	உ.ச
மகாவாக்கியம்	கூ-கக	மாயை அவித்தை	} ச.ந.சு
மகாவாக்கிய மூன்	} உ.எ.சு	வழுவம்	
ற்றஞ்ஞம் அர்த்தம்		மாயையின்	} நு.சு
மகாஜாக்கிரம்	ச.அ.சு	பெயர் (கநு)	
மகானாத்மா	ந.க.எ	மி	
மச்சரம்	ச.அ.0	மிசிரகர்மபயன் (ந)	ச.உ.சு
மதம்	ச.எ.சு	மித்தியாத்மா	ந.க.அ
மதம் (அ)	ச.க.அ	மு	
மந்தத்துவம் யா	} க.0.ச	முக்கிய அகங்காரம்	ந.எ.0
னல்ல வெனல்		முக்கிய புருஷார்த்தம்	ந.
மருபுமியில் ஜல	} ச.க.அ	முக்கியாத்மா	ந.க.க
திருஷ்டாந்தம்		முக்கியார்த்தம்	உ.எ.அ
மலதோஷம்	ந.க.உ	முத்தத்துவம்	ச.எ.சு
மலினசத்துவகுணம்	உ.எ	முத்தி (உ)	ந.அ.எ

முதற்கலை	க	மைத்திரிமுதலி	சடுக
முதிதை	சடுஉ	யன (ச)	
மூ		மோ	
மூர்ச்சை	சகஅ	மோகம்	சடுக
மூடம்	சஎரு	மோக்ஷத்தின் அ	
மூர்த்தி (க)	சஉஎ	வாந்திரசாதனம்	சகஉ
மூர்த்திமதம் (அ)	சகஅ	மோக்ஷத்தின் ஏது	சக
மூலாஞ்ஞானம்	நஉஉ	மோக்ஷத்தின் சா	சகஉ
மூலாவித்தை	கஎஅ	க்ஷாத் சாதனம்	
மூன்றம்சம்	கருஅ	மோக்ஷத்தின்	சகஉ
மூன்றவஸ்தைகள்	கஉக	சொருபம்	
மூன்றவஸ்தைக்		மோக்ஷத்துவார	சடுஉ
கும் நான்காக்ஷி	கஉஎ	பாலகர் (ச)	
மூன்றாக்ஷி	சக	மோக்ஷம்	உகஎ-சடுஉ
மூன்றுகாலமும்	உநச	மோக்ஷம்சம் (உ)	சகஅ
துக்கவடிவம்		மெள	
மூன்றுதேகம்	சக	மெளனமுதலி	சகக
மூன்றுதேகங்க		யன (எ)	
நாக்கும் நான்	சஉ	ய	
திருஷ்டா		யசஸ்விரி	சடுஉ
மே		யஜூர்வேதத்தின்	உஎக
மேகத்திற்குள்		மகாவாக்கியம்	
மும் யானை திரு	நஎ	யா	
ஷ்டாந்தம்		யாகசாலை திருஷ்ட	உகஎ
மேதை	சஅஉ-சஅக	டாந்தம்	
மை		யு	
மைத்திரி	சடுக	யுகபத்திருஷ்டி	நஅக

சச அகாராதி விஷய அட்டவணை.

யோ		வாக்கியம் (உ)	ந
யோகபூமி (ச)	சருந	வரசனாந்தம்	
யோகபூமி (ரு)	சஎச-சஎரு	வாசனே (உ)	
யோகம் (உ)	நஅஅ	வாசனே (ந)	
யௌ		வாச்சியார்த்தம்	
யௌவனம்	சஅ0	வாதமுதலியன (ந)	
ர		வாதம்	
ரஜ்ஜி-வில் சர்ப்ப		வாதம் (உ)	
திருஷ்டாந்தம்	நச	வாயுமதம்	
ரு		வாயுவினும் ஆகா	
ருக்வேதமகாவாக்	உஎச	சம் சூக்சுமமும்	
கியம்		விபாபகமும்	
ரு-ல-லி-வ-வா		வரபுவின் ஐந்து	
ரூபம் (எ)	சக	தத்துவங்கள்	
லகுவேதாந்த		வி	
கோசம்	நசஎ	விகர்மம்	
லிங்கதேகம்	அரு-ககஅ	விகாரப்பிராந்தி	
வசனமுதலியன (ரு)	சஎச	விகாரப்பிராந்தி	
வருணம் (ச)	சருந	நிவிருத்தி	
வருணவடிவசத்தம்	நஎச	விகாரம்	
வர்த்தமான		விகாரம் (ச)	
ஞானப்பிரதி	சருந	விசம்வாதமில்	
பந்தம் (ச)		லாமை	
வர்த்தமான ஞா		விசாரம்	
னப்பிரதிபந்த		விசாரத்தின் அதிக	
நி விருத்தியின்	சருச	விசாரத்தின் அவதி	
ஏது (ச)		விசாரத்தின் ஏது	

அகராதி விஷய அட்டவணை.

சுரு

விசாரத்தின்சொருபம்	கசு	விதேயம்	ககசு
விசாரத்தின் பலம்	சுரு	விதேயவிசேஷ	ககரு-
விசாரத்தின் விஷயம்	கசு	ணம்	உசு0
விசுவன்	சருஉ	வித்துவத்சந்ரி	சுஅஉ
விசேஷம்-உசஅ-உசக-சக0		யாசம்	
விசேஷ அகங்காரம்	சுஎ0	வித்தேஷணை	ச0ச
விசேஷ அம்சங்		வித்தை (உ)	சுஅக
கள் கற்பிதமெ	உருச	விந்து	சஉஉ
னல்		விபரீதபாவனை	கக
விசேஷ அம்சம்	சுருரு-	விபரீதபாவனை (உ)	சுசு0
	சுருக	வியசனம் (எ)	சகஉ
விசேஷம் இரண்டு	உசஅ	வியபிசாந்முடை	உசுசு
வகை		மை	
விசேஷைசதன்	உசஅ	வியஷ்டியஞ்ஞானம்	சுஎக
னியம்		வியாதி	சுசுஅ
விசேஷணம்	சருச	வியாபகம்	உ0உ
விஞ்ஞானமயகோசம்-ககஅ		வியாபகஜாதி	சுஅ0
விஞ்ஞானமய		வியாப்பியஜாதி	சுஅ0
கோசத்தினும்	ககக	வியாவகாரிகஜீவன்	சருஉ
நான்வேறெனல்		வியானவாயு	ககரு
விடாதலக்கணை	உஅஉ	விருத்தம்	சருக
பொருந்தாமை		விருத்தி	உஎஎ
விதண்டை	சஉஅ	விவர்த்த உபாதானம்	கஎக
விதிபூர்வகமாகச்		விவர்த்தம்	கஅ0
சரணமடைதல்	அ.சு	விவர்த்தவாதம்	சகக
விதிவரக்கியம் (சு)	சஉஅ	விவிதிஷாசந்ரி	சுஅஉ
விதேகமுக்தி	சுருக	யாசம்	

சகா அகாராதி விஷய அட்டவணை.

விவேகமுதலியன	சருரு	ஜகத்சூத்திரியத்து	கஅரு
(ச)		வப்பிராந்திரிவி	
விஜாதீயசம்பந்தம்	உகஉ	ருத்தி	
விஷயம்	ச.ந.ந	ஜகத்தின் நிமித்த	நக
விஷயாநந்தம்	ச௦௦	காரணம்	
விவேகபஞ்சவரண		ஜகத்தின் உபதா	நக
வடிவ அஞ்ஞா	சருசு	னகாரணம்	
னம்		ஜடம்	கள
விவேகபசக்தி	நக.ந	ஜராயுஜம்	சரு௦
விவேகபதோஷம்	நக.ந	ஜரை	சஅ௦
விவேகபம் க.ந-நக.ந-சஎரு		ஜலத்தில் தலை	
வெ-வே-வை		கீழாகிய புருஷ	கக௦
வெதிரேகம்	கருசு	ன் விருக்தம்	
வேதகிருபை	கச	ஜலத்தினும் அக்	
வேதத்தின்கா	சஉக	கினி சூக்தமமும்	உகஅ
ண்டம் (ந)		வியாபகமும்	
வேதம் (ச)	சருரு	ஜலத்தின் ஜந்த	ரு.ச-
வேதாங்கம் (சு)	சஅரு	தத்துவங்கள்	ரு.ரு
வேதாந்தப்பிர		ஜலம் பிருதிவி	
மேயவாணநம்	நக.க	னம் சூக்தமமும்	உக.க
வைகவதேவம்	சஅஉ	வியாபகமும்	
வைராக்கியத்தின்	நக.க	ஜலமதம்	சக.அ
அவதி		ஜல்பம்	சஉ.அ
ஜ		ஜா	
ஜகத்திலக்ஷண	உகக	ஜாக்கிரம் (ந)	ச.ந.க
ஜகத்தின் சத்தியத்		ஜாக்கிரசுமூத்தி	ச.ந.க
துவப் பிராந்தி	கஅரு	ஜாக்கிரசொப்பனம்	ச.ந.க

அகராதி விஷய அட்டவணை.

சுஎ

ஜாக்கிராபிமானி யின் பெயர்	க.ந.அ	ஜீவன் முக்தியில் பிரபஞ்சம்தோ	ந.ந.அ
ஜாக்கிராவஸ்தை	க.உ.க- க.ந.எ-	ம்முதல் ஜீவன் முக்தி	
ஜாக்கிராவஸ்தை க்கு நான் சாஷி யெனல்	ந.க.க க.உ.க	விதேகமுக்தி வர்ணநம்	ந.ச.க
ஜாக்கிரஜாக்கிரம் ஜாதி (உ)	ச.ந.க ந.எ.க	ஜீவன் முக்தி விதேகமுக்திக ளின் சாதனம்	ந.ச.எ
ஜி-ஜீ		ஜீவன் முக்தி விலக்ஷணநந்தத் தின் சாதனம்	ந.ச.க
ஜிஞ்ஞாச	ச.ச.0	ஜீவாத்மர	ந.எ.ந
ஜீவசரீரம்	உ.அ.க	ஜீவாபாசங்கள்	க.எ.ந
ஜீவசைதன்னியம் ஜீவத்தன்மையி னபிமானிகள்	ச.அ.எ உ.அ.க	ஸ்	
ஜீவனது உபாதி	ந.அ.க	ஸ்தூலசரீரம் (உ)	ந.அ.0
ஜீவனது காரியம்	உ.அ.க	ஸ்தூலதேகத்தி ற்கு நான் திரு	ச.உ
ஜீவனது காலம்	உ.அ.அ	ஷ்டாவெனல்	
ஜீவனது தர்மங்கள்	உ.அ.க	ஸ்தூலதேக (உ.ந)	ச.ந
ஜீவனது தேசம்	உ.அ.அ	தத்துவங்கள்	
ஜீவனது வஸ்து	உ.அ.அ	ஸ்தூலதேகத்தி	
ஜீவன்	க.அ-உ.அ.க	ன் கௌண தர் மங்கள்	ந.0
ஜீவன் (ந)	ச.ந.உ	ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம்	எ.ச
ஜீவன் முக்தி	ந.ந.0		
ஜீவன் முக்திப்பி ரயோஜனம் (ந)	ச.ச.ந		

சுறு

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

ஸ்படிகத்தில் சுவப்புவஸ்திர த்தின் செந்நிர திருஷ்டாந்தம்	கஎடு	ஹ-கேஷ-கேஷா ஹடநிக்கிரகம் கேஷத்திராஞ்ஞன் கேஷபம் கேஷாபம்	௩௩௩ ௩௦௦௪ ௪௪௪ ௧௪௧
--	------	---	---------------------------

அகாராதி விஷய அட்டவணை

முற்றிற்று.

॥ ओ३म् ॥

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

ஆறுதர்சநங்களின்
ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ८८.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்மை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமா (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१	जगत्	स्वरूपेणानादि अनन्तं प्रवाह- रूपं संयोगवियोग- वत्	नामरूपत्रि- त्मकं माया- शक्तिः चेतन- वत्
க	உலகம்.	ஸ்வரூபத்தினால் அநாதி அநந்தம் பிர வாகவடிவம் சையோகவி யோகங்களை புடையது.	நாமரூபகிரி வடிவமான மாயையிலே பரிணாம சேதநத்தி விவர்த்தம்

ஆறுதாசாங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
<p>परमाण्वारब्धः संयोगवियोग- न्यश्च आकृति- विशेषः</p> <p>பரமாணுக்க ளால் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதும் சையோகவி யாகங்களால் ண்டாகியது மான ஒர்வகை ஆகிருதி.</p>	<p>परमाण्वारब्धः संयोगवियोग- जन्यश्च आकृति- विशेषः</p> <p>பரமாணுக்க ளால் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதும் சையோகவி யோகங்களால் ண்டாகியது மான ஒர்வகை ஆகிருதி.</p>	<p>प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति- तत्त्वात्मकं च</p> <p>பிரகிருதியின் பரிணாமமும் இருபத்து மூன்றுதத்துவ வடிவமும்.</p>	<p>प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति- तत्त्वात्मकं च</p> <p>பிரகிருதியின் பரிணாமம் இருபத்தா மூன்றுதத்துவ வடிவமும்.</p>

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்மை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்மை (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
२	जगत्कारणम्	जीवाद्यष्टपरमाणवः	अभिन्ननिमित्तो- पादानभूत ईश्वरः
உ	உலகத்தக்குக் காரணம்.	ஜீவனும் அதிருஷ்டமும் பரமாணுக் களும்.	உபாதாமும் நிமித்தமுமான ஈசுவரன்.
३	ईश्वरः		मायाविशिष्टश्चे- तनः
க	கடவுள்	0	மாயைவிசேஷி த்த சேதன.

ஆறுதாசங்கனின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
परमाणवः ईश्वरा- दिनवकं च பரமாணுக் களும் ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும்.	परमाणवः ईश्वरा- दिनवकं च பரமாணுக் களும் ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும்.	त्रिगुणात्मिका प्रकृतिः மூக்குணவழுவ மான பிரகிருதி.	कर्मानुसारिणी प्रकृतिः तन्निया- मक ईश्वरश्च கருமத்தை அனுசரித்தபிர கிருதியும் அதனைநியமிக் கும் ஈசுவர ஹம்.
नित्येच्छाज्ञाना- दिगुणवान् विभु- श्च कर्तृविशेषः நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய	नित्येच्छाज्ञाना- दिगुणवान् विभु- श्च कर्तृविशेषः நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய	0	केशकर्मविपाका- शयैरसंबद्धः पुरुषविशेषः கேசகர்மவி பாகாசயங்கள் சம்பந்திக்கப் பெறாத ஓர் புருஷன்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்மை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்மை (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
...	தொடர்ச்சி
४	जीवः	जडचेतनात्मकः विभुः नाना कर्ता भोक्ता च	अविद्याविशि श्वेतनः
ச	ஜீவன்.	ஐடசேதநவடி வனும் வியாபக னும் வெவ்வே றானவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும்.	அவித்யை விசேஷித்த சேதநன்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
குணங்களை யுடையவரும் வியாபகருமான ஓர் கர்த்தா.	குணங்களை யுடையவரும் வியாபகருமான ஓர் கர்த்தா.
ज्ञानादिचतुर्द- शगुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च ஞானம் முதலிய பதினான்கு குண ங்களையுடைய வனும் கர்த்தாவும். போக்தாவும் ஜடனும் வியாப கனும் வெவ்வே ருளவனும்.	ज्ञानादिचतुर्द- शगुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च ஞானம் முதலிய பதினான்கு குண ங்களையுடையவ னும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியா பகனும் வெவ் வேருளவனும்.	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता பற்றில்லாதவ னும் சேதனனும் வியாபகனும் வெவ்வேருள வனும் போக் தாவும்.	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता பற்றில்லாதவ னும் சேதனனும் வியாபகனும் வெவ்வேருள வனும் போக் தாவும்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்மை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்மை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
५ क्र	बन्धहेतुः பந்தத்துக்குக் காரணம்.	निषिद्धं कर्म விலக்கப்பட்ட கருமம்.	अविद्या அவித்தை.
६ क्र	बन्धः பந்தம்.	नरकादिदुःख- संबन्धः நரகம் முதலிய துக்கத்தின் சம்பந்தம்.	अविद्या तत्कार्यं च அவித்தையும் அதன் காரிய மும்.

(அ)

ஆறுதாசங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வெசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अज्ञानम् அஜ்ஞாநம்.	अज्ञानम् அஜ்ஞாநம்.	अविवेकः அவிவேகம்.	अविवेकः அவிவேகம்.
एकविंशति- दुःखानि இருபத்தோர் துக்கங்கள்.	एकविंशति- दुःखानि இருபத்தோர் துக்கங்கள்.	आध्यात्मिकादि त्रिविधदुःखानि ஆத்தியாத்தமிக ம் முதலிய மூவ கை துக்கங்கள்.	प्रकृतिपुरुषसंयोग- गजन्याअविद्या- दयः पञ्च केशाः பரகருதிபுரு ஷர்ஷனின் சையோகத்தா லுண்டாகிய அவித்தை முதலிய ஐந்து கிலேசங்கள்.

(க)

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
७	मोक्षः மோக்ஷம்.	स्वर्गप्राप्तिः ஸ்வர்க்கத்தை அடைதல்.	अविद्यातत्कार्य- निवृत्तिपूर्वकः परमानन्दब्रह्म प्राप्तिः அவித்தையும் அதன் காரியமு ம் நீங்குவதை முன்னிட்ட பரமாதந்தவடி வமான பரஹ் மத்தை அடை தல்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यसु சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
एकविंशति- दुःखध्वंसः	एकविंशति- दुःखध्वंसः	त्रिविधदुःख- ध्वंसः	प्रकृतिपुरुषसंयो- गाभावविका- अविद्याविपश्च- क्लेशनिवृत्तिः
இருபத்தோர் துக்கங்களுடை- யவும் நாசம்.	இருபத்தோர் துக்கங்களுடை- யவும் நாசம்.	மூவகை துக்க ங்களின் நாசம்.	பிரகிருதிபுருஷ- ர்களின் சை- யோகமன்மை முன்னிட்ட அவித்தைமுத- லிய ஐந்து கிலேசங்களின் நீக்கம்.

(கக)

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
८	मोक्षसाधनम् மோக்ஷசாதனம்.	वेदविहितं कर्म வேதத்தில் விதித்தகர்மம்.	ब्रह्मात्मैक्यज्ञानम् ப்ரஹ்மஜ்ஞம் ஒற்றுமை ஞானம்.
९	अधिकारी அதிகாரி.	कर्मफलासक्तः கர்மத்தின் பயனில் பற்று ள்ளவன்.	मलविक्षेपदोष- रहितः साधनचतु- ष्टयसंपन्नः மலவிக்ஷேப தோஷங்களற்ற

ரீசங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

வ.	வैशेषिक: வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योग: யோகம்.
	6	7	8
ம்-	इतरभिन्नात्म- ज्ञानम्	प्रकृतिपुरुष- विवेकः	विवेकस्व- समाधिपूर्वको विवेकः
ரின் ட்ட ன்	பிறவற்றினின் து வேறுபட்ட ஆத்மாவின் ஞானம்.	பிரகிருதி புரு ஷர்களின் பிரி வினையறிவு.	நிர்விகற்பக ஸமாதியை முன்னிட்ட விவேகம்.
சு:	दुःखजिहासुः कुतर्की	संदिग्धविरक्तः	विक्षिप्तचित्तः
யக ம் கா ர்.	துக்கங்களையக ற்றவிரும்பும் குதர்க்க(க்கா ர்)சீலன்.	ஸம்சயத்துக் கிடமான வை ராக்சியமுற்ற வன்.	கித்தவிகேஷப முள்ளவன்.

(கந)

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்மை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்மை - (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
க	தொடர்ச்சி	...	நால்வகை சாதனங்களும் பெற்றவன்.
१० க௦	प्रकटयिता आचार्यः வெளியிட்ட ஆசிரியர்.	जैमिनिः ஜைமிநி.	वेदव्यासः வேதவியாஸர்.
११ கக	प्रधानकाण्डः முக்கியமான காண்டம்.	कर्मकाण्डः கருமகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.

(க௪)

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...
गौतमः கௌதமர்.	कणादः கணாதர்.	कपिलः கபிலர்.	पतञ्जलि பதஞ்சலி.
ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	उपासनाकाण्डः உபாஸனாகாண்டம்.

(கந)

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ०६.	विषयः विषयम्.	पर्वमीमांसा सूत्रमीमांसा.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்சை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१२ க௨.	वादः வாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	विवर्तवादः விவர்த்தவாதம்.
१३ க௩.	आत्मपरिमाण- संख्ये ஆத்மாவின பர்மாணமும் எண்ணும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः एक வியாபகனும் ஒருவனும்.
१४ க௪.	प्रमाणानि பிரமாணங்கள்.	षट् ஆறு.	षट् ஆறு.

ஆறுதாசங்களுள்ள ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	परिणामवादः பரிணாமவாதம்.	परिणामवादः பரிணாமவாதம்.
विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.
प्रत्यक्षानुमानो- पमानशब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உப மானம், சப்தம் எ ன்னும்நான்கு.	प्रत्यक्षानुमाने பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம் என்னுமிரண்டு.	प्रत्यक्षानुमान- शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம் என்னும் மூன்று.	प्रत्यक्षानुमान- शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம்என்னும் மூன்று.

(கௌ)

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१५ கரு	ख्यातिः கியாதி.	अख्यातिः அக்கியாதி.	अनिर्वचनीय அநிர்வசனீயம் கியாதி.
१६ கரு	सत्ता ஸத்தை.	जीवजगत्परमार्थ- सत्ता ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த்தத் தில் உண்டென் பது.	परमार्थरूपात्म- सत्ता जगतः व्यावहारिकी प्रातिभासिकी च सत्ता பரமார்த்தத் தில் ஆத்மா உண் டென்பதும்,

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अन्यथा அந்யதாக் கியாதி.	अन्यथा அந்யதாக் கியாதி.	अख्याति அக்கியாதி.	अख्याति அக்கியாதி.
जीवजगत्पर- मार्थसत्ता	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता
ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.	ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.	ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.	ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.

(கக)

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न २८.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
३६	தொடர்ச்சி.	...	உலகம் விவகார த்திலும் தோற் றத்திலும் உண் டென்பதும்.
१७ கன	उपयोगः உபயோகம்.	चित्तशुद्धिः சித்தசுத்தி.	तत्त्वज्ञानपूर्वको मोक्षः தத்துவஞானத் தை முன்னிட்ட மோக்ஷம்.

॥ इति षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

॥ समाप्तम् ॥

(२०)

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...
मननम् மனநம்.	मननम् மனநம்.	त्वंपदार्थशोधनम् 'ந' என்னும் சொற்பொருளி ன் ஆராய்ச்சி யறிவு.	चित्तकार्यम् சித்தம் ஒரு மூளைப்பகுதல்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

முற்றிற்று.

(உக)

உ

ஓம் கணேசாய நம:

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

முதற்கலை.

மங்கலம்.

ஐங்கரனல் வாணிபருட் குரவ னம்மையெழிற்
சங்கரனு மாவார் சரண்.

அந்தமி லின்ப மேதன் னருளின லுருவு
கொண்டு, பந்தம தொழியும் வண்ணம் படியி
னிலுள்ளார் யார்க்குஞ், சந்தத மின்ப மூட்டுஞ்
சங்கரப் பெயராற் றேன்றிற், றந்தநற் பொரு
ளின் பாத மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம். (க)

இந்திரை மனாள்ப் பேரெம் மெழிற்குரு சர
ணம் போற்றி, யிந்திரன் முதலா னோர்க ளெய்
திடற் கரிய தூய, சந்தரப் பொருளைச் செவ்வே
துலக்கிடு நல்விசார, சந்திரோதயமா நூலைச்
சாற்றுவன் றமிழில் யார்க்கும். (உ)

* க. உபேற்காதவர்ணம்.

புருடன திச்சைக்கு விடயமா மதனைப்
புருடார்த்த மென்பர் புலவர்க ளனுதான்
அன்ப லொழிவு மில்ல வடைவுமா
மோகூழ்ம தென்று மொழியப் படுமப்
பிரம வுணர்ச்சியே யதனகாரணமது
பரோகூழ்மோ டபரோகூழ் மென்றிரு கூறு
யபரோகூழ் மதிடந் திடமென் றிரண்டார்
திடமே ரேரின் முத்திகா ரணமா
மத்திட வுணர்ச்சிக் கேது வான்மா
பிரம முலகேனு மிவற்றின் விசார
மூவனைப் பொருளுஞ் சிற்சடந் தடங்கு
மத்தையா மாயை ஜடமே யாகவிற்
பிரமஞ் சித்தது நானெனக் கொள்ளே. (க)

* க. சொல்லத்தக்க அர்த்தத்தை மனதில்வைத்துக்
கொண்டு அதன்பொருட்டு அந்நிய அர்த்தத்தைச் சொ
ல்லாதல் உபேற்காதமாம். ஒருவனுக்கு அந்நியன் வீட்
டிலிருந்து மோர் வாங்கவேண்டியிருக்குமானால், அப்
போது அவன் அந்த வாங்க்தையை மனதில் வைத்துக்
கொண்டு, அதன்பொருட்டு “உங்கள் பசு பால் கறக்கி
றதா? இல்லையா?” என்னு மிவைமுதலிய அந்நியவா
ர்த்தங்களைச் சொல்லாதல் உபேற்காதம். அதுபோல
இங்கே சொல்லத்தக்க விசாரத்தை மனதில் வைத்துக்
கொண்டு, அதன் ஆரம்பத்தின் பொருட்டு அந்நியமாயிய

ச. வினா:—புருஷார்த்தமென்பது யாது?

விடை:—சகல புருஷர்களின் இச்சைக்கும்
எது விஷயமோ அது *உ. புருஷார்த்தமாம்.

உ. வினா:—சகல புருஷர்களுக்கும் எதில் இச்
ச்சையுண்டாகிறது?

விடை:—சகலபுருஷர்களுக்கும் சர்வனுக்க
நிவிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தியில் இச்சையுண்
டாகிறது.

௩. வினா:—சர்வனுக்கநிவிருத்தி பரமாநந்த
ப்பிராப்தி யென்பது யாது?

விடை:—சர்வ *௩. துக்க *ச. நிவிருத்தி

மோக்ஷமுதலிய பதார்த்தங்களைக் கூறுதல் உபோற்
காதம். உபோற்காதம்=பாயிரம்.

* உ. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இக்
நான்கிற்கும் புருஷார்த்த மென்று பெயர். அவற்றுள்
முதல்மூன்றும் கௌணமாகையால் அவற்றை விட்டு,
இங்கே கடைசியாகிய முக்கியபுருஷார்த்தம் கொள்ளப்
பட்டது. (முக்கியமல்லாதது கௌணம்). புருஷர்களால்
அர்த்திக்கப்படுவது அதாவது விரும்பப்படுவது புருஷா
ர்த்தம் என்பது பதப்பொருள்.

* ௩. அஞ்ஞானத்தோடு ஜனனமாணதிகள் துக்க
மெனப்படும்.

* ச. மித்தியாத் துவ (பொய்யென்னும்) நிச்சயமா
கிய பாதம் நிவிருத்தி யெனப்படும்.

*ரு. பரமாநந்தப் *சு. பிராப்தியென்பது
*எ. மோக்ஷத்தின் சொருபம்.

*ரு. பாமப்பிரோமையின் (மிகுந்த பிரியத்தின், விஷயம் பரமாநந்தமாம்.

“परमेमास्पदसया सानभूवसहं सदा भूयासमिति यो दृष्टसाहं विष्णुर्मुनीश्वर.

ஸ்ரீசுவா! எது யான் இல்லாதிருக்கலாகாது எப்போதுமிருக்கவேண்டும் என்று மேலானபிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையாகக் காணப்படுகின்றதோ, அதுவே விஷ்ணுவாகிய யான்” என்னும் வராகுகருதியால் பரமாநந்தம் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாம்.

*சு. இங்கே நாணாதேடியபோது கிடைத்தகழுத்திலுள்ள ஆபரணத்தைப்போன்ற நீக்கியப்பிராப்தத்தின்பிராப்தி (என்றும் அடையப்பட்டுள்ளதன் அடைய) ஒப்பப்பட்டிருக்கிறது.

*எ. “स्वरूपावस्थितिर्मुक्ति:

தனது ரூபமாக நிலைத்தல் மோக்ஷம்” என்னும் மகோபநிஷதமாகியசுருதியினால் கர்த்திருத்துவபோக்கிருத்துவாதி வேற்றுத்தன்மையை விட்டுத் தனது சொரூபமாக நிலைத்திருத்தல் மோக்ஷமாம். சில ஜனங்கள் சொர்க்கம் வைகுந்தம் கோலோகம் பிரஹ்மலோகமுதலியவற்றின் பிராப்தியை மோக்ஷமென அறிகின்றார்கள்; அது வேதவிரோதமாம்.

கலை.]

உபோற்காதவரீணநம்.

ஞ

சு. வினா :—மோக்ஷம் எதனா லுண்டாம் ?

விடை :—மோக்ஷம் *அ. பிரஹ்மஞானத்தா லுண்டாம்.

* அ. கர்ம உபாசனைகளினால் சித்தசத்தியும் ஏகாக்கி ரத்தன்மையுமாகிய ஞானசாதனங்கள் உண்டாம்; மோக்ஷமுண்டாகாது.

“ ब्रह्मविदोऽसौति परम्.

பிரஹ்மத்தை யறிந்தவன் உரத்தையடைகின்றான்.”
என்னும் தைத்திரீயம்,

“ ज्ञात्वा देवं मुच्यते सर्वपापैः

தெய்வமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிந்து சகலபாசக்களி னின்றும் விடுபடுகின்றான்.” எனவும் கடுவநாகவ தரம்,

“ ब्रह्मवेदनमात्रेण ब्रह्माप्त्येव मानवः

மனிதன் பிரஹ்மஞானமாதிரத்தால் பிரஹ்மத்தை யடையவே செய்கின்றான்.” எனவும் கடுவநாகவ த்து,

“ अद्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानन्ति यथा तथा ।

भ्राता एवाखिलास्तेषां क मुक्तिः केह वा सुखम् ॥

அத்விதீயபிரஹ்மதத்துவத்தை உள்படியே அநியா தவர்கள் யாவரும் பிராந்தர்களே. அவர்களுக்கு முக்தி

சு

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்

[க-ங்]

யேது? இம்மையிற்றான் சுகமேது? ” என்னும் வரா
கோபநிஷத்து,

“यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ।

मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः ॥

எப்போது பரமார்த்தமாய் ஆத்மாவைக் கேவல(ஏக)
மாகவும், ஐந்தது முழுவனதையும் மாயாமாத்நிரமாகவும்
காண்கின்றானோ, அப்போது பரமாந்த முண்டாகின்
றது.” என்னும் நரீசனோபநிஷத்து,

“यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।

तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥

எதில் விசேஷமாயறிதனால் எல்லாப்புகைகளும் ஆ
த்மாவே யாயிற்றோ, அங்கு ஒருமையையறிபவனுக்கு
மோகமேது? (சுகமேது? இல்லையென்றபடி.) ”
என்னும் ஸகாவாஸ்யோபநிஷத்து,

“विद्यया विन्दतेऽमृतम्.

வித்தையினால் அமிர்த(மோக)த்தை யடைகிறான்.”
என்னும் கேனோபநிஷத்து,

“यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः ।

स तु तत्पदमामोति यस्माद्भूयो न जायते ॥”

“यज्ज्ञात्वा मुच्यते जन्तुरमृतत्वं च गच्छति ॥”

கலை.] உபோற்காதவண்ணம்.

எ

ரு. வினா:—பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

விடை:—பிரஹ்மஞானமென்பது பிரஹ்ம சொரூபத்தை யதார்த்தமாக அறிதல்.

சு. வினா:—பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—பிரஹ்மஞானம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

எ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

“எவன் மனம் வசப்பட்டவனும், எப்போதும் சுகியாய், விஞ்ஞானமுடையவனாகிறானோ. அவன் எதனினின்றும் மறுபடியும் பிறக்காதிக்கலையோ, உப்பதத்தினை அடைகின்றான்.” “எதனை (பாமாகிப்புருஷனை) அறிந்து, ஜந்துவானவன் சம்ஸாரத்தினின்றிடுபடுகின்றானோ, அமிரதத்தன் மயினை யு மடைகிறானோ,” என்பன முதலிய கூடவல்லியுபநிஷத்து.

“अज्ञानादेव संसारो ज्ञानादेव विमुक्तये.

அஞ்ஞானத்தினாலேயே சம்ஸாரம் ஞானத்தினாலேயே வடுபடுகின்றான்.” என்பது யோகதந்த்யோபநிஷத்து.

ஆகிய இவை முதலிய சுருதுகளால் பிரஹ்மாவின் ஆத்மாவின் ஞானமே மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாம்.

விடை:—(க. சோருபம்) “சச்சிதானந்தமாகிய பிரஹ்மம் இருக்கிறது” என்று அறிதல் *கூ. பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

அ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனு லுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது)சற்குருசற்சாத்திரவசனங்களில் விசுவாசம்வைத்தலால் பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

கூ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(ங. பலம்) *க0. அசத்துவாபாதச ஆவரணத்தின் நிவிர்த்தியுண்டாம்.

*கூ. “अस्ति ब्रह्मेति चेद्धे परोक्षज्ञानमेव तत्

பிரஹ்மம் இருக்கிறது என்று அறியின், அதுபரோக்ஷஞானமேயுாம்.” என்பது வாராகோபநிஷத்து. இப் பரோக்ஷஞானம் “தத்துவமவஸி” மகாவாக்யத்திலுள்ள “தத்” என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை அறிவிக் கிறது. ஆகையால் அது அபரோக்ஷஅத்வைதஞானத்தி ல் உபயோகமுள்ளதாம்.

*க0. “பிரஹ்மயில்லை” என்பதாகப் பிரஹ்மத்தி னது அசத்துத் (இல்லையெனும்) தன்மையை ஆபாதக னுசெய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம்(மறைப்பு)அசத் துவாபாதகஆவரணமாம்.

கலை.] உபோற்காதவர்க்கும்.

க

க0. வினா :—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை :—(சு. அவதி) பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் பிரஹ்மநிஷ்டகுரு வேதாந்தசாஸ்திராது சாரமாகப் பிரஹ்மசொருபத்தை நிச்சயஞ்செய்யப் பூரணமாகும்.

கக. வினா :—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

விடை :—(க. சொற்பம்) “சச்சிதானந்தமாபிப் பிரஹ்மம் நான்” என்று அறிதல் *கக. அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கஉ. வினா :—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம்?

விடை :—(உ. ஏது) “आचार्यवान् पुरुषो वेद
ஆசாரியணையுடைய புருஷன் அறிகிறான்.”
என்னும் சாந்தோக்கியசுருதியினால் குருமுகமாகத் “தத்துவமஸி” முதலிய மகாவாக்கியத்

* கக. “अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस उच्यते

யான் பிரஹ்மம் என்று அறியின், அது சாக்ஷாத் காரம் அதாவது அபரோக்ஷஞான மெனப்படும்” என்பது வராகோபநிஷத்து.

இன் சிவணத்தால் அபரோகூப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

கங். வினா :— அபரோகூப்பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை :— அபரோகூப்பிரஹ்மஞானம் அநிடம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டு வகையாம்.

கச. வினா :— அநிட அபரோகூப்பிரஹ்மஞானம் எப்பது யாது?

விடை :— (க. சொரூபம்) *சஉ. அசம்பாவணீ

சு. உ. க. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் பிரதிபாதிக்க சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா? அல்லது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? என்பது பிரமாணாதசழசயம்.

உ. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா? அல்லது அபேதம் சத்தியமா?” என்பது பிரமேயாதசழசயம்.

இவ்விருகளைச்சமுசயமும் அசம்பாவணீ யெனப்படும். சமுசயம் = ஐயம். அது இரண்டு (பல)கோடி (பகூங்)களையுடைய ஞானம். அசம்பாவணியினை அபேதமுதவிடன சம்பவியாமை (டொருந்தாமை) லக்ஷணமெனக்கொண்டு சம்சயத்தினும் வேறெனக் கொள்வது முண்டு.

கலை.] உபோற்காதவர்ணம்.

கக

* கந. விபரீதபாவனைகளோடு உண்டாகும் பிரஹ்மாத்ம ஐச்சியநிச்சயம் அந்நிடஅபரோக்ஷப் பிரஹ்மஞானமாம்.

கந. வினா:—அந்நிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாகும்?

விடை:—(உ. ஏது) க. ஸ்ரீதிரு *சச. மலவி ஷேதபதோஷ முளதாகச் சுருதிநாராத்நவத்தி ன் ஞானமும்,

உ. பிரஹ்மத்தின் அத்வைதத்தன்மையின் அ சம்பவஞானமும்,

ந. பேதவாதிபாமரபுருஷர்களது சங்கத்தின் சம்ஸ்காரமும்

ஆகிய இவற்றோடுகூடிய புருஷனுக்குக் குரு முகமாக மகாவாக்கியசிரவணத்தால் அந்நிடஅப ரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

கசு. வினா:—அந்நிடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

கந. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் சத்தியம்; தேகாதிப்பிரபஞ்சமும் சத்தியம்.” என்னும் விபரீத நிச்சயம் விபரீதபாவனையாம். விபரீதம் = திரிபு.

*சச. மலம் = பாபம். விஷேதம் = சித்தத்தின் சுஞ். சலத்தன்மை,

விடை :— (ந. பலம்) அதிடஅபரோக்ஷஞா
னத்தால் க. உத்தமலோகப்பிராப்தியும், உ. டு
னிதமாகிய ஸ்ரீமான்னளது குலத்திலேனும் அந்
லது நிஷ்காமந். ஜன்மையால் ஞானவான்களது
குலத்திலேனும் ஜன்ம முண்டாம்.

கங. வினா :— அதிடஅபரோக்ஷஞானம் எட
போது பூரணமாகும்?

விடை :— (ச. அவதி) சத்து சித்து ஆநந்த
முதலிய பிரஹ்மவிசேஷணங்களின் அபரோக்ஷ
ஞானம் உண்டாகியும் சமுசயவிபரீதபாவனை
ளிருக்குமாயின், அப்போது அதிட அபரோக்ஷ
ஞானம் பூரணமாகும்.

கஅ. வினா :— திட அபரோக்ஷஞான மென்
து யாது?

விடை :— (ச. சொருபம்) அசம்பாவனை விபரீ
பாவனைகளில்லாமல் உண்டாகும் பிரஹ்மாத்
ஜக்கியநிச்சயம் திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞா
மாம்.

கங. வினா :— திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞா
ம் எதனுண்டாம்?

கலை.] உபோற்காதவர்ணம்.

கக

விடை:—(உ. ஏது) குருமுதமாக *கதி. மகா வாக்கியஅர்த்தத்தின் கிரவணமனநிதித்தியா சனமாகியவிசாரம் செய்வதால் திடஅபரோக்ஷ ப் பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

உ௦. வினா:—திடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(உ. பலம்) *கக. அபாலுபாதக ஆவரணமும் *கக. விசேஷபுமமாகிய காதிபத்தோடு அவித்தையி (அஞ்ஞானத்தின்) நிமிருத்தியுண்டாய்ப் பிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய மோக்ஷமுண்டாம்.

உக. வினா:—திடஅபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

*கதி. ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை (ஆத்மாவும் பிரஹ்மமும் ஒன்று என்னுந் தன்மையை) அறிவிக்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியம்.

*கக. “பிரஹ்மம் தோற்றவில்லை” என்பதாக உபானமாகிய பிரஹ்மத்தின் அப்பிரதிதி (தோற்றமையை) ஆபாதகஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் அபாலுபாதகஆவரணமாம்.

*கக. ஸ்தூலரூபமசரீரத்தோடு கூடிய கிராயஸும், அவனது தருமமாகிய கருத்திருத்தவ போத்திருத்துவ ஜனனமரணதிகளும் விகேஷமாம்.

கசு ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் [க-ங்

விடை :—(ச. அவதி) தேகத்திலுள்ள நானே ன்னும் ஞானத்தைப் பாதித்து, இதைப்போலப் பிரஹ்மாயின்னமாகிய ஆத்மாவில் எப்போது ஞான முண்டாகுமோ, அப்போது திடஅபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

உஉ. வினா :—விசார மென்பதுயாது ?

விடை :—(க. சொருபம்)ஆத்மாநாத்மாக்களை வேறுபிரித்தறிதல் விசாரமாம்.

உங். வினா :—இந்த விசாரம் எதனு லுண்டா கும் ?

விடை :—(உ. ஏது) இந்த விசாரம் ஈசுவரன், வேதம், குரு, தனது அந்தக்கரணம் என்னும் * கஅ. இந்நான்கன் கிருபையா லுண்டாகும்.

* கஅ. க. சற்குருமுதலிய ஞானசாமக்கிரி (சாதனம்) களின் பிரப்தி ஈசுவாகிருபை.

உ. சாஸ்திரார்த்தத்தின் தாரண (ரூபக) சக்தி வேத கிருபை.

ங். சாஸ்திராநுசாரமாகவும் தனதுஅநுபவாநுசாரமாகவும் யதார்த்தஉபதேசத்தைச் செய்தல் குருகிருபை.

ச. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் குருவாங்கியாநுசாரமாகவும் சாதனங்களைச்சம்பாதித்தல் தனது அநீதக்காரணத்

கலை.]

உபோற்காதவர்ணம்.

கரு

உச. வினா:— இந்த விசாரத்தாலுண்டாவது யாது?

விடை:—(ந. பலம்) *கரு, இந்த விசாரத்தால் திட அபரோகிதநான் உண்டாம்.

தீவிரருபை, குருகுருபை வேண்டுமென்பது மகோபநிஷத்தின் சுவது அத்தியாயத்திலும், மகாநாராயணோபநிஷத்தின் சுவது அத்தியாயத்திலும், பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்திலும், அவ்வநாரகோபநிஷத்திலும், அந்தக்காணக்கிருபை வேண்டுமென்பது,

“चित्तस्य हि प्रसादेन हन्ति कर्म शुभाशुभम् ।
प्रसन्नात्मात्मनि स्थित्वा सुखमव्ययमश्नुते ॥

சித்தத்தின் பிரசாதத்தினாலேயே சுபாசுபமான கர்மத்தினைக் கெடுக்கின்றான். பிரசன்னகுந்தக்காண முடையவன் ஆத்மாவில் நிலைத்து அவ்யயசுகந்தை யநுபவிக்கின்றான்.” என்று மைத்திராயணியுபநிஷத்தின் சுவது பிரபாடகத்திலும், மைத்திரேயோபநிஷத்தின் முதலத்தியாயத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க நசுவர கிருபையும் வேதகிருபையும் வேண்டுமென்பது பிரசித்தம்.

* கரு, “अविचारकृतो बंधो विचारान्मोक्षो भवति ।
तस्मात्सदा विचारयेत् । अध्यारोपापवादतस्स्वरूपं
निश्चयीकर्तुं शक्यते ॥

உரு. வினா:—இந்த விசாரம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை:—(ச. அவதி) இந்த விசாரம் திடப்பரோக்ஷஞான முண்டாகுமாயின் பூரணமாகும்.

உசு. வினா:—எதை விசாரிக்கவேண்டும்?

விடை:—(ரு. விஷயம்) க. நான் யார்? உ. பிரஹ்மமென்பது யாது? ந. பிரபஞ்சமென்பது யாது? என்று *உ௦. இம்முன்று வஸ்துக்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

உஎ. வினா:—இம்முன்று வஸ்துக்களின் சாதாரணவடிவம் யாது?

அவிசாரத்தினாலாயின பந்தம். விசாரத்தினால் (திடப்பரோக்ஷஞானவாயிலாக) மோக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும். அத்தியாயரோப்பவாதத்தினால் சொரூபம் (தனதுவடிவம்) நிச்சயஞ்செய்யக்கூடியதாம்.” என்னும் பைங்குலகநூலினால் விசாரமே ஞானவாயிலாக மோக்ஷஹேது வென்பது பெறப்படுகின்றது.

*உ௦. “तस्मात्सदा विचारयेज्जगज्जीवपरमात्मनः॥

ஆதலால், ஐகத்து ஜீவன் பரமாத்மா இம்முன்றையும் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும்.” என்பது பைங்குலகநூதி.

கலை.] உபோற்காதவர்ணம்.

கௌ

விடை :—“க. நானும், உ. பிரஹ்மமும், சை
தன்னியம்; ஈ. *உக. பிரபஞ்சம் ஜடம்.”

உஅ. வினா :—சைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை :—

(க) எது ஞானவடிவமாய்,

(உ) சகல கடாதிப் பிரபஞ்சங்களையும் அறி
கிறதோ,

(ஈ) எதை அந்தியமாகிய மன இரத்தியாதிக
ளெவையும் அறியமாட்டாவோ,

அது சைதன்னியம்.

உக. வினா :—ஜடமென்பது யாது?

விடை :—

(க) தன்னை யறியாததும்,

(உ) மற்றவைகளை யறியாததுமான

* உக. சமவ்ஷி வியவ்ஷி ஸ்தூல குக்ஷ மகாரண தே
கங்களும், அவற்றின் அவஸ்தைகளும், தர்மங்களும் பிர
பஞ்ச மெனப்படும்.

சுஅ ஸ்ரீ விசாசந்திரோதயம் [க-ங்]

*உஉ. அஞ்ஞானமும், அதனது காரியமாகிய
*உஉ. பூத *உசு. பெளதிகபதார்த்தங்களும் ஜ
டமாம்.

ஈ௦. வினா:—மேற் கூறப்பட்ட மூன்று வஸ்த
துக்களின் விசாரம் எந்தவிதமாக உபயோகப்
படும்?

விடை:—(சு. உபயோகம்) க. “தத்னுவமஸி”
மகாவாக்கியத்திலுள்ள “னுவம்” பத “தத்”
பதங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய *உரு. ஜீவ
*உக. ஈசுவரர்களது *உஎ. உபாதிபாகிய

*உஉ. “யான் அநியேன்” என்னும் வியவகாரத்
திக்கு உதவாகிய ஆவரணவிசேஷபத்திசையுடைய அ
பாதிபாவரூபம் அந்நானம்.

*உஉ. ஆகாசமுதலிய ஐந்தும் பூதம்.

*உசு. பூதங்களின் காரியமாகிய பின்டப்பிரஹ்மா
ய்-திகள் பெளதிகம்.

*உரு. திதாபாசனோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தோடுகூ
டன்தகைதன்னியம் ஜீவன்.

*உசு. திதாபாசனோடுகூடிய மாகையோடு பிரஹ்மா
ணைதன்னியம் ஈசுவரன்.

*உஎ. எது தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்திற் பிர
வேசியாமல், அதனைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்
தறிவிக்கின்றதோ அது உபாதிபாம். அது கடம் தனது

கலை.] உபோற்காதவர்ணநம்.

கக

*உஅ. பிரபஞ்சத்தைப் பழுதையில் பாம்புபோலும், தட்டையில் புருஷன்போலும், மருபுநீயில் கானற்சலம்போலும் விசாரத்தால் மித்தை யென வறிந்து நீக்குதல் பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உபயோகமாம்.

உ. “யானாகிய (“துவம்” பதலுநியார்த்த) ஆத்மா, அந்த (“தத்” பதலுநியார்த்த)ப் பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்,” என்று *உக. பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியத்தை விசாரத்தினால் சத்தியமென்றறிந்துமிஞ்சவைத்தல், “நான்யார்?”

ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தின் சொருபத்தில் பிரவேசியாது, அக்கடாகாயத்தைப் பிற மகாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவித்தலால் உபாதிபாதல் போலவாம்.

*உஅ. சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய மூன்றுசரீரம், பஞ்சகோசம், மூன்றவன்தைமுதலிய நாமரூபங்கள் பிரபஞ்சமெனப்படும்.

*உக. “**जीवभावजगद्धावबोधे प्रत्यगभिन्नब्रह्मैवावशिष्यते ॥**

ஜீவத்தன்மைஐகத்தன்மைகளை யறிந்தகாலத்தில் பிரத்தியகபின்னபிரஹ்மே மிஞ்சுகின்றது.” என்னும் பைங்குலகருதியினால் பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் மிஞ்சுதல் காண்க.

“பிரஹ்ம மென்பது யாது?” என்னும் விசாரத்திற்கு உபயோக (பல) மாம்.

ந.க. வினா:—இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரியாவன்? அவன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:—(எ. விசாரத்தினதிகாரி) க. இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி *ந.உத்தமஜிஞ்ஞாக். உ. அவன் சற்குருகுருபையால் உபோற்காதமுதலிய *ந.க. பிரக்கிரியைகளை விசாரித்து, “நான்தானே பிரஹ்மமாயிருக்கிறேன்” என்று பிரஹ்மாத்மாவை அபரோக்ஷமாக அறியவேண்டும்.

ந.உ. வினா:—அந்தப் பிரக்கிரியைகளின்பெயர்களை வை.

*ந.உ. விவேகம், ஹாராக்கியம், ஷட்சப்பத்தி, மூழுக்ஷுத்தாவம் என்னுமிந்நான்கு சாதனங்களோடு கூடினவனாயும், பிரஹ்மநிஷ்டாகிய குருவினது வாக்கியத்திலும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் பரமவிசுவாசமுடையவனாயும், ஒருபோதும் குதர்க்கஞ்செய்யாதவனாயும், சொற்பத்தை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையுள்ளவனாயு மிருக்கும் அதிகாரி உத்தமஜிஞ்ஞாக் (ஞானவிரூப்பமுள்ளவன்).

*ந.க. அத்தைதத்தைப் போதிலும் யாதேனும் ஓர் பிரகாரம் (விதம்) பிரக்கிரியையாம்.

விடை:—

க. உபோற்காதம்.

உ. பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப அபவாதங்கள்.

ங. தேக மூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா(பார்க்கிறவன்).

ச. நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

ரு. அவஸ்தை மூன்றற்கும் நான் சாக்ஷி.

க். பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாதன்மை.

எ. ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

அ. சச்சிதானந்தவிசேஷவர்ணம்.

ஈ. அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணம்.

கௌ. சாமானியசைதன்னியம்; விசேஷசைதன்னியம்.

கக. “தத்” பத “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களும்; அவ்விரண்டிலே ஸ்விபார்த்தங்களினது ஐக்கியமும்.

கஉ. ஞானியின் கர்மவிவிருத்தி.

கங. ஞானபூமி ஏழு.

கச. ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி.

கடு, வேதாந்தப்பிரமேயம்.

கசு, வேதாந்தபதார்த்தங்களின்பெயர் அல்லது இலகுவேதாந்தகோசம்.

இவை *௩௨, அந்தப் பிரகிரியைகளின் பெயர்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் முதற்கலை

உபோற்காதவர்ணநம்

முற்றிற்று.

௧௩௨. க. பிரபஞ்சத்தின் விசாரம் க-வது, உ-வது, ச-வது, கஉ-வது, க௩ வது பிரக்கிரியை (கலை)களிலும்,

உ. பிரபஞ்சத்தோடு “நான் யார்?” என்னும் விசாரம் உ-வது, ச-வது, டு-வது, பிரக்கிரியைகளிலும்,

௩. “பரமாத்மா யார்?” என்னும் விசாரம் க௦-வது பிரக்கிரியையிலும்,

சு. பிரஹ்மாத்த்மாக்க ளிருவர்களது சொரூபத்தின் விசாரம் எ-வது, அ-வது, க-வது, கக-வது, கச-வது பிரக்கிரியைகளிலும்,

டு. பிரபஞ்சபிரஹ்மாத்த்மாக்களது சொரூபவிசாரம் கடு-வது பிரக்கிரியையிலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சகலப்பிரக்கிரியைகளுக்கும் “தத்” பத “நுவம்” பதார்த்தங்களின் சோதனமும், அவற்றின் இக்கியபிச்சயமும் பிரயோஜனமாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இரண்டாங்கலை.

* க. பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

பிரபஞ்ச மதனா ரோபா பவாத
 மெனுமிவை தம்மா னிப்பிர பஞ்ச
 வத்துவே பிரஹ்ம மற்றைமா யாகி
 யவத்துவென் றன்ப வறிவாய் நீயே. (க)
 பிரமம் மாயை யவற்றின் னியைபு
 சீவனே டீசனவற்றின் பேத
 மென்பவை யாறு மநாதி யாகு
 மவற்றிற் பிரம மநந்த மெனப்படும். (உ)
 வத்துவி லவத்துவைக் கூறலா ரோபம்
 பாதித் தவத்துவை வத்துவை யிபம்ப
 லபவாத மென்றே யறையப் படுமேற்
 குரவ னருளி* னிப் பொருந்துமா யுணர்ந்து
 தமத்துக ளொழித்துத் தனையே யுணர்க. (ஈ)

*க. இதனைப் பைங்கலசுருதியிற் காண்க,

* (இப்பொருந்துமாறு-இந்தயுக்தி)

ந.ந. வினா :—சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் *உ, ஆரோபம் எப்படி உண்டாயிருக்கிறது?

விடை :—*ந. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் *ச. அநாதி*நு. கற்பிதமாகிய பிரகிருதிஉண்டு. அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாதி கற்பிததாதாத்திய (கற்பிதபேதத்தோடு வாஸ்தவஅபேதமாகிய) சம்பந்த முண்டு.

அந்தப்பிரகிருதி, சு. மாயை, உ. அவித்தை, ந. தமப்பிரதானப் பிரகிருதியெனப் பிரிவை அடைகின்றது அவற்றுள்,

ச. *சு. சுத்தசத்துவகுணத்தோடு கூடியது மாயை.

உ. *எ. மலினசத்துவகுணத்தோடு கூடியது அவித்தை.

ந. தமோகுணத்தின் முக்கியத்தன்மையோடு கூடியது தமப்பிரதானப்பிரகிருதி.

*உ. வஸ்துவி (பிரஹ்மத்தி)ல் அவஸ்துவை (அஞ்ஞானத்தை)யும் அதன் காரியத்தையும் கூறுதல் ஐரோபமாம்; இதனையே அத்தியாரோபமென்றும் கூறுவர். வஸ்து = மெய்ப்பொருள். அவஸ்து = பொய்ப்பொருள்.

*௩. அநாதிசத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு என்பதற்கு,

“तस्मिन्मरुशुक्तिकास्याणुस्फटिकादौ जलरौप्य-
पुरुषरेखादिवह्नीहितशुक्लकुण्ठगुणमयी गुणसाभ्याऽनि-
र्वाच्या मूलप्रकृतिरासीत् ॥

அவ்வத்விதியப்பிரஹ்மத்தில் காணல் சுத்தி தானு
பமாக முதலியவற்றில் நீர் வெள்ளி புருஷன் இரோகை
முதலியவற்றைப்போல வெண்மை செம்மை கருமை
யென்னும் குணமயமானதும், குணசாம்பியமும், அநிர்
வாச்சியமும் (இத்தன்மையதென்று உறுதியாய்ச்சொல்ல
முடியாதது)மான மூலப்பிரகிருதி இருந்தது.” என்
றும் பைங்கலசுருதியும், மற்றச் கோபாலதாபநீயம்,
வராகம், நீராலம்பம், ஸரீலசார முதலிய சுருதிகளும்
பிரமாணமாதல் காண்க.

*௪. உற்பத்தியில்லாத பொருள் சொருபமாக அநா
தீயாம். அப்படிப்பட்டவை சத்தப்பிரஹ்மம், பிரகிரு
தி, அவற்றின் சம்பந்தம், ஈசவரன், ஜீவன், அவற்
றின் பேதம் என்னும் ஆறுமாம். பிரவாகருபமாகப் பிர
பஞ்சமும் அநாதியாம்.

* ௫. எது இல்லாததாய்ச் சொப்பணபதார்த்தங்களை
ப்போலப் பிராந்தியினால் விளங்குகின்றதோ, அது கந்
பிதமாய் (சற்பிச்சுப்பட்டதாம்). மாயை கற்பிதமென
பதனைப் பாசுபதோபநிஷத்திற் காண்க.

* சு. “युद्धसत्त्वप्रधानायां मायायां विवितोद्यजः ।
सत्त्वप्रधाना प्रकृतिर्मयिेति प्रतिपाद्यते ॥ सा माया
स्ववशोपाधिस्सर्वज्ञस्येश्वरस्य हि । वश्यमायत्वमेकत्वं स-
र्वज्ञत्वं च तस्य तु ॥

சுத்தசத்துவப்பிரதானமான மாயையில் பிரதிபிம்பிப்பதவரே அஜர் அதாவது ஈசுவரன் சத்துவப்பிரதானப் பிரகிருதி மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த மாயை சர்வஞ்ஞானிய ஈசுவரனுக்குத் தன் வசப்பட்ட உபாதிபம். ஆதலால் அவ்விசுவரனுக்கு வசப்பட்ட மாயையினை யுடைமையும், ஏகத்தன்மையும், சர்வஞ்ஞானத் தன்மையும் உண்டு.” என்னும் சரஸ்வதீரஹஸ்யோபதேஷத்தின் கச-கடு வாக்ஷியந்தால் சுத்தசத்துவப்பிரதானம் மாயை யென்பதும், அதிற் பிரதிபிம்பித்தவன் ஈசுவரன் என்பதும், அவன் சர்வஞ்ஞான் ஏக னென்பதும் காண்க. கூத்திரியகுத்திரர்களாகிய மந்திரிகளால் அமிழ்த்தப்பட்டத பிராஹ்மணனாகிய இராஜாவைப்போல, இராஜாதமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்டது தான் அவற்றை அமிழ்த்தியிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் அந்த சத்துவகுணமாம்.

* எ. இராஜோதமோகுணங்களை அமிழ்த்தாமல் குத்திரர்களாகிய இரண்டே இராஜகுமாரர்களால் அமிழ்த்தப்படல் பிராஹ்மணனாகிய ஒரு மந்திரியைப்போல, இராஜோ

கலை.] பிரபஞ்சாரோபாபவாதம். ௨௪

க. * அ. மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டான (பிரஹ்ம) த்துடனும்

தமோருணங்களால் தான் அமிழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் மலினசத்துவகுணமாம்.

* அ. “ ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयमाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यांतर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीद्वयनियन्तृत्वादीश्वरः । ” “ ईश्वर एव ब्रह्मविष्णुवीशानैर्ब्रह्मादीनां नामरूपद्वारा स्थूलोहमित्यध्यासवशाज्जीवः ॥ सोऽयमेकोऽपि देहारंभकभेदवशाद्बहुजीवः ॥ ”

“பிரஹ்மமேபிரகிருதி பெண்ணும் பெயருடைய தனதுசக்தியினை ஆசிரயித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உலகங்களைச் சிருஷ்டித்து, பிரவேசித்து, அந்தரியாமியித்யாதி மாயாகப் பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்திந்திரியமனை நியமிப்பதாயிருத்தலால் ஈசுவரனும்.” “ ஈசுவரனே பிரஹ்ம விஷ்ணு ஈசான இந்திராதிரியின் நாமரூபவாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாசவசத்தால் ஜீவ ஞாகின்றான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும், தேகாரம்பகபேதவசத்தால்வெகுஜீவ ஞாவன்.” என்னும் சுங்கிலயஜுர்வேதத்திலுள்ள நிரூபணப்போதிலிருந்து,

“ममत्वेन भवेज्जीवो निर्भमत्वेन केवलः ।

(யான்) என்தெனுந்தன்மையால் ஜீவ னுகின்றான்
என்தெனுந்தன்மையின்மையால் தேவல (சிவ) னுகின்
றான்.” என்னும் யோகசூடாமணியுபநிஷத்தும்;

“பசுபதிர்ஹ்ங்காரவிஃசரீ ஜீவ: ச ஃவ பசு: ||
சர்வஜ: ப்ங்குத்யசபந்ஸர்வீஸ்வரீ இஷ: பசுபதி: ||

பசுபதியே அகங்காரத்திற் பிரவேசித்தச் சம்காரி ஜீ
வனாய், அவரே பசுவாகின்றார். சர்வஞ்ஞா யப்பஞ்சகி
ஞத்தியத்தோடு கூடிய சர்வேசுவரரான என் பசுபதி
யாவார்.” என்னும் சாமவேதிய ஜாபாலியுபநிஷத்தும்,

“அஹ்ங்காராபிமானேன ஜீவஸ்யாஹி சதாசிவ:

அகங்காராபிமானத்தினால் சதாசிவன் ஜீவனுகின்றான்.”
என்னும் திரிசகிபிராலம்மனோபநிஷத்தும்,

“शक्तिद्वयं हि सायाया विक्षेपावृतिरूपकं || विक्षेपशक्ति-
लिङ्गादिब्रह्माण्डातं जगत्सृजेत् । अंतर्दृश्ययोर्भेदं बाहिश्च
ब्रह्मसर्गयोः || आवृणोत्यपरा शक्तिस्तथा संसारस्य
कारणम् । साक्षिणः पुरतो भातं लिङ्गदेहेन संयुतम् ।
चित्तिच्छायासमावेशाज्जीवस्याव्यावहारिकः । अस्य जी-
वत्वमारोपात्साक्षिण्यवभासते ||

மாயைக்கு விக்ஷேபம் ஆவரண மென்னும்இரண்டு
சக்திகளுண்டு. அவற்றுள், விக்ஷேபசக்தி இலிங்காதிப்

கலை.]

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

உக

பிரஹ்மாண்டாந்தமான ஜாதத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்றது. மற்றைச்சக்தி உன்னில் திருக்கத்திருசுயங்களின் பேதத்தையும், வெளியில் பிரஹ்மசர்க்கங்களின் பேதத்தையும் மறைக்கின்றது. அதஸம்சாரத்திற்குக் காரணம்; சாக்ஷிக்குமுன் விளங்குகின்றது; இலிங்கதேகத்தோடு கூடியதாயிருக்கின்றது. அப்போது சிற்சாயியின் பிரவேசத்தால் வியாவகாரிகளோடு ஓடுகின்றான். இதன் ஜீவத்துவம் ஆரோபத்தினால் சாக்ஷியினிடத்துத் தோற்றுகின்றது.” என்னும் ருக்வேதத்தின் சபஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“ घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ ।

एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥

கடாகாசமடாசாகாசம் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாசாகாசமாய என்னிடத்து ஜீவேசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.” என்னும் மஜுர் வேதிய வாராகோபநிஷத்தும்

“ मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ॥

என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதமாம்; உண்மையாக இல்லை.” என்னும் ருக்வேதிய சபஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“ सर्वज्ञो मायाशयमन्विता व्यष्टिदेहं प्रविश्य ।

तथा मोहितो जीवत्वमगमत् । शरीरत्रयवादात्प्राक्-

* கூ. மாயையுடனும் கூடி ஜகத்கார்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞாகவர னெனப்படும்.

நீர்வபோகநுதவமமத் । ஜாஸ்வமஸுபுதிமூர்ணமரண வம் -
புக்னா வநிவ்நவதுவ்நிமோ ஜாதோ மூத இவ் குலாலவக்ஷ்யா -
யேன பரிபுமிதி ॥

சர்வஞ்ஞாகவரன் மாயாலேசத்தோடு கூடியவனாய் னி யவ்நுதேசத்திற் பிரவேசித்து, அந்நால் மோகிக்கப்பட் டவனாய், ஜீவத்தன்மையை அடைந்தான் ; சரீரத்தி ர மதாதாத்தியத்தால் கர்த்திருத்தன்மை போத்திருத்தன் மையை யடைந்தான். ஜாக்மிர சொப்பன சுழுத்தி மூர் தகர மரண தர்மங்களைடு கூடியவனாய்க் கலசங்கங்கட் டய ஏற்றம் போல் கலக்கமுடையவனாய்ப் பிறந்தவனா இறந்தவன்போலக் குலாலசக்காரியாயத்தால் (குயவனா சக்கரப்போலச்) சுழல்கின்றான்.” என்னும் பைநிபிக் கோபநிஷத்துமாகிய இவைமுதலிய சுருதிகள் பிரஹ் மம் மருத்ததர்க்குக் காரணமென்பதற்கும், பிரஹ்மமே மாயையாகித்தையுபாதிசுளால் ஈசனும் ஜீவனுமா மென் னபதற்கும், ஜீவசுவர கற்பிதர்என்பதற்கும், மாயைஞ்ஞாகவரனும் விசேஷமென்று இரண்டு சக்திகளுண்டெ ன்பதற்கும், அவை கொருபத்தை மறைத்துப் பிரபஞ்ஞ சத்தாகக் காட்டுமென்பதற்கும் பிரமாணமாதல் காண்க.

கூ. இக்கே மாயை யென்னும் சத்தத்தால் மாயை யம் தமப்பிரதானப்பிரகிருதியுமாகிய இவ்விரண்டு ஈச வரணது உபாதிசுளும் கொள்ளப்படும் அவற்றுள்,

அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதி
ம், அதிஷ்டானத்து (கூடஸ்தரு)டனும் அ
நத்யுடனும் கூடிப்போக்தாவாயி அற்பஞ்
வ னெனப்படும்.

ஈச ஈசுவரஜீவர்களும் அநாதிகற்பிதராவர்.

வர்களுள்,

ஈசுவரனது உபாதிபாகிய மாயை ஏகமா
னாயும் *௧௦. ஆபேக்ஷிகவியாபகமாயு மிரு
தால் ஈசுவரனும் ஏகமாயும் வியாபகமாயு
கின்றனர்.

மாயையாகிய உபாதிபைக்கொண்டு ஈசுவரன் கு
ணப்போல ஜகத்திந்து நிமித்தகாரணமும்,

தமப்பிரதானப்பிரகிருதியைக்கொண்டுமென்போ
லித்திந்து உபாநாதகாரணமுமாகின்றார்.

௧௦. ஒன்றன் ஆபேக்ஷையால் வியாபகமாயும் மற்ற
தன் ஆபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயு மிருப்பது
சுஷ்டிகவியாபக மெனப்படும். வீடானது கடாதி

ஆபேக்ஷையால் வியாபகமாயும், கிராமத்தின்
ஊஷையால் பரிச்சின்னமாயுமிருக்கின்றது ஆகை
ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம், அதுபோல மாயையும்

உ. ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தை நானாவாயும் பரிச்சின்னமாயு மிருத்தலால் ஜீவனும் நானாவும் பரிச்சின்னமுமாம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களுக்கு அநாதிகற்பிதபேத முண்டு.

க. சிருஷ்டிக்கு முன்னே, அந்த ஜீவர்களது உபாதியாகிய அவித்தை ஜீவர்களது கர்மத்துடனே மாயையில் ஒடுங்கி யிருக்கிறது. அந்த மாயை சுழுத்தியில் அவித்தையைப்போலப் பிரஹ்மத்துக்கு வேறாய்த் தோற்று (சித்திக்)கிற திலகை ஆகையால் *கக. சிருஷ்டிக்கு முன்னே சஜாதியவிஜாதியசுவகதபேத மில்லாத ஓரே அத்துவிதிசச்சிதாதந்தப் பிரஹ்ம மிருத்தல்.

மிருதிவிழுதலியவற்றின் அபேஷையால் வியாபகமா (அதிக தோத்திலுள்ளதாயும், பிரஹ்மத்தின் அபேஷையால் பரிச்சின்னமா (குறைந்தவிடத்துள்ளதாயு) மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேஷிகவியாபகமாம்.

*கக. இதுனை “सदेव सौम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं तद् एक आहुः ॥

மமாகிய நிமித்தத்தால் “*கஉ. ஒன்றாகிய யான் அநேகரூப மாவேன்.” என்னும் இச்சை யுண்டாயிற்று.

௩. அந்த இச்சையினால் பிரஹ்மத்தின் உபாசியாகிய மாயையில் *க௩. கோபமுண்டாய்க்

*கஉ. “सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा । इदं सर्वमसृजत यदिदं किञ्च । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् ।

அவர் வெகு ஆவேன் அநேகமாகப் பிறப்பேன் என்று விரும்பினார். அவர் ஆலோசனையைச் செய்தார். அவர் ஆலோசனையாகிய தபத்தைச் செய்து, இவ்வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். யாதொரு இந்த ஜகத்துண்டோ அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதன்கண்ணேயே பரவேசித்தார்.” என்னும் தைந்திரியம் உ-வதுவல்லிசு-வது அதவாகத்தினாலும், இவ்வாரே சாந்தோக்கியம் சு-வது பிரபாடகம் உ-வதுகண்டத்தினாலும், ஐதரேயம் முதல் அத்தியாயம் முதல் கண்டத்தினாலும், பிரசினேநிஷித்து ஆரவதுபிரசினத்தினாலும், முண்டகோபநிஷித்து முதல் முண்டகம் முதல் கண்டத்தினாலும், யஜுர்வேதத்தின் யோகசிகோபநிஷித்து முதல் அத்தியாயத்தினாலும் பிரஹ்மத்தில் சிருஷ்டிக்குங் காரணமான ஈக்ஷணம் அதாவது சங்கற்பம் உண்டானமை காண்க.

*கஉ. காரியமாதற் கெதிர்ப்படும் நிலைமையினை கோப மென்றும், கலக்க மென்றும் கூறுவர்.

கலை.]

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

௩௫

கிரமமாக ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி யென்னும் பஞ்சமகாபூதங்களும் உண்டாயின,

ச. அவற்றிற்குப் * கசு. பஞ்சீகரணமுண்டா கா திருந்தது; அப்போது அவை * கரு. அபஞ்சீகிருதமா யிருந்தன. அவற்றினின்றும் சமவ்ஷ டிவியவ்ஷடியாகிய ரூக்ஷமசிருஷ்டி புண்டாய்ப், பின்னர் ஈசுவரனது இச்சையால் அவற்றிற்குப் பஞ்சீகரண முண்டானகாலத்து அவை பஞ்சீகி

* கசு. அவ்வைந்தாகச் செய்தலைப் பஞ்சீகரண மெ ன்பர். அவ்வைந்தாக்கப்பட்டதினப் பஞ்சீகிருத மென் பர். பஞ்சீகரணம் செய்தலை நடவது கலையிற் காண்க.

* கரு. பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவினின்றும் அஞ்சிகிருதபூதங்க ளுண்டாயின என்பதற்கு

“ब्रह्मभूतात्मनस्तस्मादेतस्माच्छक्तिमिश्रितात् । अप-
चीकृत आकाशस्संभूतो रज्जुसर्पवत् । आकाशाद्वायुसं-
ज्ञस्तु ॥

அந்த இச்சச் சக்தியோடுகலந்த பிரஹ்மவடிவ ஆத் மாவினின்றும் பழுதையிற் பாம்புபோல அபஞ்சீகிருத ஆகாய முண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவென் னும் பெயருடைய துண்டாயிற்று.” என்னும் கடுடாப நிஷதீயம், பைங்கிலம் முதலத்தியாயம், தைந்திரீயம் இரண்டாவது வல்லி முதல் அதுவாக முதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க.

ருத மாயின. * கக. அவைகளினின்றும் சமஷ்டி வியஷ்டியாகிய ஸ்தூலசிருஷ்டி உண்டாயிற்று.

ரு. அவற்றில் சமஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப் பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி, ஜீவனது பார்வை யால் ஈசுவரனும், வியஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப் பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி ஜீவனுமாவர். அவர்களுள், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனாயிருந்தலால் நித்தியமுக்தனும், ஜீவன் அற்பஞ்ஞனாயிருந்தலால் பெத்தனு மாவர்.

இவ்வாறு சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப முண்டாயிருக்கிறது.

௩௬. வினா:—இவ்வாரோபம் சத்தியமா? மித் தையா?

விடை:—இவ்வாரோபம் பழுதையில் பாம்பு போலவும், காஷியில் சொப்பனம் போலவும்,

*கக. இதனை “ईशः पञ्चिकृतमहाभूतसैवानाद्य
व्यष्टिसमष्ट्यात्मकस्थूलशरीराणि यथाक्रममकरोत् ।

ஈசுவரன் பஞ்சிகிருதமகாபூதங்களின் இலேசங்களைக் கொண்டு வியஷ்டிசமஷ்டிவடிவஸ்தூலசரீரங்களைக்கிர மப்படி செய்தார்.” எனலும் பைங்கிலோபநிஷத்திற் காண்க.

கலை.]

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

௩௭

கண்ணாடியில் நகரப்பிரதிபிம்பம்போலவும்* கன.
மித்தையாம்.

* கன. ஆரோபம் மித்தையா மென்பதற்கு,

“अथ कतिपदार्था इति । सदसन्मिथ्या चेति त्रयः ।
सदेव तत्र ब्रह्म असत्तुच्छं । जगत्कल्पितं ब्रह्मण्यसत्यं
मिथ्या ॥

இனிப்பதார்த்தங்கள் எத்தனையெனின், அவை சத்து
அசத்து மித்தை யெனமுன்றும். அவற்றுள், சத்தே பிர
ஹம். அசத்து துச்சம் அதாவது ஒன்று மில்லாததாம்.
மித்தை யென்பது பிரஹ்மத்தின்கண் இல்லாததாய்க்
கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஜகத்தாம்.” என்னும் சுவசாரோப
பநிஷித்தம்,

“स्वप्नजगदभ्रगजादितुल्यं । तद्रज्जुसर्पवत्कल्पि-
तम् ॥

அந்த ஜகத்து சொப்பனஜகத்தையும் மேகத்திற்கு
ன்றும்யானே முதலியவற்றையும் ஒத்ததாம். அது இரஜ்
ஜுசர்ப்பம்போற் கற்பிதமாம்” என்னும் ருக்வேதத்
தின் திரிவாணோபநிஷித்தம்,

“लीलया कल्पयामास चित्रासंकल्पतः प्रजाः ।
नानाचारसमारंभा गंधर्वनगरं यथा” “विरिचिरूपान्म-

௩௫. வினா:—இவ்வாரோபம் எதனுண்டாகிறது?

விடை:—இவ்வாரோப மஞ்ஞானத்தினாலுண்டாகிறது.

௩௬. வினா:—இவ்வாரோபம் எக்காலத்தது? ஏனுண்டாயிருக்கும்? என்னும் விசாரம் எப்படியுண்டாகும்?

விடை:—ஓர் புருஷனது வஸ்திரத்தில் எண்ணெக்கறை பட்டிருக்குமாயின், அதை அறிந்து நீக்குதற்கு உபாயந் தேடவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாமல் “இக்கறை எக்காலத்தது? எப்படிப்பட்டிருக்கும்?” என்று விசாரித்தலால் ஒரு பிரயோஜனமு மில்லாதது போல, “இந்தப்பிரபஞ்

नमः कल्पितव्याजगस्थिते । तावस्थितिस्थितं प्रोक्ता
तत्राशे नाशमाप्नुयात् ॥”

“நாம ஆசாரத்தோடுகூடியவர்களாய்ப் பலவித பிரயோஜனக் கந்தர்வநகரம் போலத் தமது சங்கற்பத்தால் விளையாட்டாகக் கற்பித்தார்.” “பிரஹ்மவடிவ மனத்தினின்றும் கற்பிக்கப்பட்டதாயிருத்தலின் ஜகத்தின் ஸத்திக்கு அதுவரையிலுமே இந்த ஸ்திதி சொல்லப்பட்டுள்ளது. அம்மனதின் நாசத்தில் நாசத்தினை யடைகின்றது.” என்னும் மகோபநிஷதும் பிரமாணமாம்.

கலை.]

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

௩௬

சத்தின் ஆரோபம் எக்காலத்தது? ஏன் உண்டா
யிருக்கும்?” என்று விசாரித்தலாலும் ஒரு பிர
யோஜனமும் மில்லை. ஆனால் இதை நிவர்த்திக்க
உபாயம் செய்தல் தகுதியாய்.

௩௭. வினா:—இவ்வெல்லா ஆரோபங்களும்
எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—

க. பிரஹ்மஞானத்தால் மாயை அவித்ததைக்
களின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

உ. அதனால் காரியத்தோடு பிரகிருதியின் நி
விருத்தி உண்டாகின்றது.

௩. அதனால் பிரகிருதிப்பிரஹ்மங்களின் சம்
பந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௪. *கஅ. அதனால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்த
ன்மைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௫. அதனால் ஜீவேசுரர்களின் பேதநிவிருத்தி
உண்டாகின்றது.

*கஅ. “मायात्कार्यविलये नैश्वर्यं न जीवता ।

(பிரஹ்மஞானத்தால்) மாயையும் அதன் காரியமும்
நீங்கியபோது ஈசுவரத்தன்மையுமில்லை; ஜீவத்தன்மை
யுமில்லை.” என்பது வராகோபநிஷத்து,

சு. அதனால் பந்தவிவிருத்தி உண்டாய் மோக்ஷம் சித்த மாகின்றது.

இவ்வாறு ஒரேகாலத்தில் சகலஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாகிய *கக. அபவாத முண்டாகின்றது.

உஅ. வினா:—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் எதனால் உண்டாகும்?

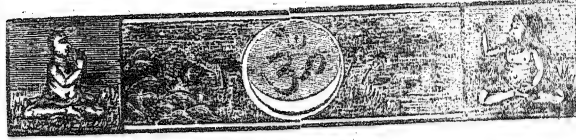
விடை:—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் மேற் சொல்லப்படும் விசாரத்தால் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் இரண்டாங்கலை

பிரபஞ்சாரோபாவாதம்

முற்றிற்று.

* கக. சர்ப்பத்தையும் அதனது ஞானத்தையும்பாதித்தலால் இரஜ்ஜுவாகிய அதிஷ்டானம் அவசேஷமா (மிஞ்சு)வது போலப்பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் அதிஷ்டானமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மம் மிஞ்சுதல் அபவாதமாம், பாதித்தல் = மித்தை (பொய்)யென நிச்சயித்தல்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

மூன்றாங்கலை.

* க. தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டர்.

மூவகை யுடையுங் காண்பவன் யானே
தூலஞ் சூக்குமங் காரண மெனுமீம்
மூவுட நிருசிய மநான்மா வென்றுணர். (க)

அவ்வைந் தாகிய வைம்பெரும் பூதத்
தைந்தோ டிருபான் தத்துவத் தினதார்
தூலம் போகா யதந் மெனப்படு
மையைந் தாக்கப் படாதவைம் பூதப்
பதினெழு தத்துவத் தினதாஞ் சூக்குமம்
போகசா தந்மாப் போற்றப் படுமஃ
தறியாமை காரண தேகங் குடம்போற்
நிருசிய மிதனைக் காண்பான் யானென்
றுணர்ந்து திருசிய மொழித்திடு வாயே. (உ)

* க. இந்த ஸ்தூலதேகமுதலியன் நானல்லன்பதற்கு,

நக. வினா :— முதற்பிரக்கிரியை “மூன்று தேகங்களுக்கும் நான் திருஷ்டா.” அம்மூன்று தேகங்கள் எவை ?

விடை :—ஸ்தூலதேகம் சூक्ष்மதேகம் காரணதேகம் என்னுமிவை மூன்றுதேகங்களாம்.

க. ஸ்தூலதேகத்திந்த நான் திருஷ்டா.

சு. வினா :—ஸ்தூலதேக மென்பது யாது ?

“नाहं देहो न च प्राणो नैन्द्रियाणि मनो नहि ।

सदा साक्षिस्वरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः ॥

யான் தேகமல்லன்; பிராணனல்லன்; இन्द्रியியங்க
எல்லன்; மனதல்லன். எப்போதும் சாக்ஷிசொருபமா
பிருத்தலால் சிவமே நான்.” என்னும் தரிசுநெய்திஷ
த்து,

“स्थूलदेहविहीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः कारणादि-
विहीनात्मा ।

ஆத்மா ஸ்தூலதேக மில்லாதது, சூक्ष்மதேக மில்லா
தது, காரணதிக எில்லாதது.” என்னும் தேஜோபநி
தூபநிஷத்து,

“अकाममममममविर् ॥

ஆவ்வாத்மா சரீரமில்லாதது, புண்ணில்லாதது, நாம்
பில்லாதது”. என்னும் ஈசாவாஸ்யம் முதலிய அநேக
சூத்திகள் பிரமாணமாதல் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சாந்

விடை :—*உ. ஸ்தூலதேகம் பஞ்சிகிருதப
ஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்
களினதாம்.

சக. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்கள் எவை?

விடை :—ஆகாயம், வாயு, தேயு, ஜலம், பிரு
திவி என்னும் இவை பஞ்சமகாபூதங்களாம்.

சஉ. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்
தைந்து தத்துவ(பதார்த்த)ங்கள் எவை?

க-ரு. விடை :—ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்
ங்கள் :—சோகம், *ந. காமம், குரோதம், *ர.
மோகம், பயம் என்பனவாம்.

சு-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—நட
த்தல், இருத்தல், ஓடல், விரிதல் (நிமிர்,தல்), ச
ருங்குதல் (வளைதல்) என்பனவாம்.

*உ. ஸ்தூலசரீரம் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதங்களி
ன் இருபத்தைந்து தத்துவமாயிருத்தலையும், அவற்றி
ன் கூறுபாட்டையும் இந்நூலிற் கூறியபடியே சாரீர
கோபநீஷித்தும், பைங்குலோபநீஷித்தின் உ-வது
அத்தியாயமும் கூறுதல் கண்ணக.

*ந. யாதேனும் ஓர் போகத்தின் இச்சை நாம மெ
னப்படும்.

*ச. அகந்தை மமதை வடிவமாயுய புத்தி மோக்
மாம். அகந்தை=யானெனல். மமதை=எனதெனல்.

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
பசி, தாகம், சோம்பல், நித்திரை, காத்ரி(ஒளி)
என்பனவாம்.

கக-உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
சுக்கிலம்(வீரியம்), சோணிதம் (உதிரம்), உமிழ்
நீர்(வாய்நீர்), மூத்திரம், சுனேதம் (விபர்வை)
என்பனவாம்.

உக-உரு. பிருதீவியின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
எலும்பு, மாமிசம், நாடி(நரம்பு), தோல், உரோ
மம் என்பனவாம்.

இவை பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து
தத்துவங்களின் பெயர்களாம்.

சக. வினா :—பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள்
எவை ?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்குப் *ரு. பஞ்சீ
காண முண்டாயிருக்கிறதோ, அவை பஞ்சீகிரு
தபஞ்சமகாபூதங்க ளெனப்படும்.

சச. வினா :—பஞ்சீகாண மென்பது யாது ?

*ரு. முதலில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களிருந்
தன. அவற்றிற்கு ஈசுவர இச்சையால் ஸ்தூலசிருஷ்டி
வாயிலாக ஜீவர்களது போகத்தின்பொருட்டு ஒன்றற்
கொன்று கலத்தலாகியபஞ்சீகாண முண்டாயிருக்கின்
றது.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சஞ்

விடை :—*சு. இந்து பூதங்களினின்றும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிஷ்டி பாகஞ் செய்ய, அவை பத்தாயின. அவற்றினின்றும் முதல் இந்து பாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற இந்து பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்கு பாகமாக்கி, அந்த நந்நான்கு பாகங்களையும் ஆகாயாதி பூதங்களின் யாநொரு தத்தம் அரை அரை முக்கிய பாகங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்சேர்க்காமல் தத்தம்மின் வேறுகிய நான்குபூதங்களின் அரை அரைப்பாகங்களில் சேர்த்தல் பஞ்சீகரண மெனப்படும்.

சஞ். வினா :—பஞ்சபூதங்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படிச் சலப்புண்டாகிறது?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—ஓர் இந்து சிநேகிதர்கள் மா வாழைமுதலிய ஒவ்வொரு பழத்தை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துத்தின்னத் தொடங்கிச் சகலரும் தங்கள் தங்கள் பழத்தை இரண்டிஷ்டா கச் செய்து, அரை அரைப்பாகத்தைத் தங்கள் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு, மிஞ்சிய அரை அரைப்பங்கை நந்நான்காக்கி, நான்கு சிநேகித

* சு. இவ்விதத்தினைப் பைங்கிலோபநிஷத்து உவது அத்தியாயத்திற் காண்க.

சுஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் [நா-ங்]

ர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின், அப்போது ஐந்துபழங்களுக்கும் ஒன்றற் கொண்டு கலப்புண்டாகிறது.

சித்தாந்தம் :—

க. அதுபோல ஆகாயத்தை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் ஆகாயத்திற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை வாயுவினும்,

[உ] ஒன்றைத் தேயுவினும்,

[ங] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

உ. இப்படியே வாயுவை இரண்டுபங்குசெய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்குபாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் வாயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்தினும்,

[உ] ஒன்றை அக்கினியினும்,

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சன்

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்த
ல்வேண்டும்.

ஈ. இப்படியே தேயுவை இரண்டுபங்கு செ
ய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்
து, அவற்றினின்றும் தேயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்த
ல்வேண்டும்.

ச. இப்படியே அப்புவை இரண்டுபங்கு செ
ய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்
து, அவற்றினின்றும் அப்புவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[ஈ] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

௫. இப்படியே பிருதிவியை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் பிருதிவியிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[ஈ] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[ச] ஒன்றை அப்புவினிலுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உண்டாவதனால் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சக. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் எப்படி யுண்டாயின?

விடை :—சகலபூதங்களுக்கும் தத்தம் முக்கியபாகம் ஒன்றும், மற்றப்பூதங்களினது அமுககிப்பாகங்கள் நான்கும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொருபூதத்திற்கும் ஐந்து ஐந்து தத்துவங்க ளாயின. அவைகளெல்லாந் சேர்ந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்களாயின.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சக

சள. வினா :—ஸ்தூலதேகத்தில் இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் எப்படி யிருக்கின்றன?

விடை :—

ச-ரு. *எ. ஆகாயத்தின் ஐந்துதத்துவங்கள் :—
(க) சோகம், (உ) காமம், (ஈ) குரோதம், (ச) மோகம், (ஔ) பயம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

*எ. சில தூலங்களில் சிரம், கண்டம், இதயம், உதரம், இடை என்னும் இடங்களிலுள்ள ஆகாயன் ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களை என்னப்படும். அவற்றுள்,

க. அளகத(அடித்தல் முதலிய நிமித்தமின்றி எழும்) சப்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், சித்திலுள்ள ஆகாயம் ஆகாயத்தின் முக்கியமாகமாம்.

உ சவசப் பிரசவாசங்களுக்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், கண்டதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் வாயுவின் பாகமாம்.

ஈ. பித்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், இதயதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் தேயுவின் பாகமாம்.

ச. சூழக்கப்பட்ட ஜலத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், உதரதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் ஜலத்தின் பாகமாம்.

ரு. கந்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், இடையிலுள்ள ஆகாயம் பிருதிவியின் பாகமாம்.

இவ்வாற்றால் சோகமும் குரோதமும் ஸ்தூலதேகத்தின் தத்துவங்களன்று; ஆனால் இலிங்கதேகத்தின்

க. *அ. சோகம் :—ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனில், சோகமுண்டாகும்போது சரிசம் சூரியம்போலாகின்றது; ஆகாயமும் சூரியம்போன்றிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ). *க. காமம் :—ஆகாயத்தில் வாயுவின் பாகம்சேர்ந்திருக்கிறது, எனெனின், காமமாகிய

தருமங்களாம். அந்நியகிரந்தத்தின் கிரமமாகவோ சோகாதிகள் இலங்கதேகத்தின் முக்கியநாமங்களாம்; குடத்தில் நீரினது குளிர்ச்சியின் ஆவேசப்போல இவற்றின் ஆவேசம் மந்தாலதேகத்தில் உண்டாகிறது. ஆதலால் மந்தாலதேகத்திற்கும் கௌணநீரங்க ளெனப்படும்.

*அ. வாயுமுதலிய பூதங்களின் பாகங்களிலும் ஆகாயத்தின் அந்நிய நான்கு பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகஞ் சேர்ந்திருக்கிறது; அவை ஆகாயத்தின் முக்கிய பாகமாகச் சொல்லப்படாவிடிலும், சோகத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் சமானத்தன்மை இருத்தலால், சோகம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

சிலவிடத்தில் உலோபமும் ஆர்ப்பத்தைப்போலப் பார்த்தங்களின் பிராப்தியால் நிறைவில்லாததாயிருந்தலால், ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே மற்றப் பூதங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. *க. பிதாவிற்குச் சமானமாகப் புத்திரன் இருத்தல் போலக் காமம் வாயுவிற்குச் சமானமாகியிருக்கின்றது.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௪

விருத்தி சஞ்சலமாம்; வாயுவும் சஞ்சலமாம். ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(ஈ) குரோதம்:—ஆகாயத்தில் தேயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், கோபம் வரும்போது சரீரம் கொதிப்புடையதாகின்றது; தேயுவும் கொதிப்புடையதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(உ) மோகம்:—ஆகாயத்தில் ஜலத்தின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மோகம் புத்திராதிகளிடத்தில் பரவுகின்றது; ஜலபிந்துவாகிய நீர்த்துளியும் பரவுகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(ஐ) பயம்:—ஆகாயத்தில் பிருதிவியின் பாகஞ் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், பயம் உண்டாகும்போது சரீரம் ஜடமா(செயலற்றது)கின்றது; பிருதிவியும் ஜடத்தன்மையாகிய சபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

௬-௧௦. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(அ) விசித்தல், (எ) ஒடுதல், (அ) இருத்தல், (சு) நடத்தல், (க) சுருங்குதல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

ஆகையால் அது வாயுவின்பாகமாம். இப்படியே மற்றத் தத்துவங்களிலும் அறிந்துகொள்க.

(சு) விரிதல் :—வாயுவில் ஆகாயத்திற்
சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், விரிதல்
பரவுதற்காம்; ஆகாயமும் பரவியிருக்க
கையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாகும்.

(எ) ஒதேல் :—வாயுவின் முக்கிய
ஏனெனின், ஒதெலென்பது விரைவாக
பரவுதற்காம்; வாயுவும் விரைவாய்ச்
செலுத்திறது. ஆகையால் இது வாயுவின்
பாகமாகும்.

(அ) இருத்தல் :—வாயுவில் தேயு
சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், இருத்தல்
பது சரிதத்தின் நிமிர்ச்சிக்காம்; தேயு
காசமும் நிமிர்கின்றது. ஆகையால் இது
வாயுவின் பாகமாகும்.

(க) நடத்தல் :—வாயுவில் ஜலத்தி
சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நடத்தல்
பது போகுதற்காம்; ஜலமும் போகின்ற
கையால் இது ஜலத்தின் பாகமாகும்.

(கௌ) சுருங்குதல் :—வாயுவில் பிருத்தல்
பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், பிருத்தல்
தலென்பது சுங்கோசம் செய்தற்காம்;
வாயுவும் சுங்கோசத்தை (குவிதலை) அடைப
கிறது. ஆகையால் இது பிருத்தலின் பாகமாகும்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௩

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(கக) நித்திரை, (கஉ) தாகம், (கங) பசி, (கச) காந்தி, (கரு) சோம்பல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கக) நித்திரை :—தேயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நித்திரை வரும்போது சரீரம் சூரியமாகின்றது; ஆகாயமும் சூரியத்தன்மையுடையதாய் இருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஉ) தாகம்:—தேயுவில் வாயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தாகம் கண்டத் தை உலர்த்துகின்றது. வாயுவும் ஈரவஸ்தி முதலியவற்றை உலர்த்துகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கங) பசி :—தேயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், பசி உண்டாகும்போது எதைச்சாப்பிடுகிறோமோ அது பஸ்மமாகிறது; அக்கினியிலும் எதைப் போடுகிறோமோ அது பஸ்பமாகிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் முக்கியபாகமாம்.

(கச) காந்தி :—தேயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காந்தி வெயிலால் குறைகின்றது; ஜலமும் வெயிலால் குறைகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(கரு) சோம்பல்:—தேயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோம்பல் வரும்போது சரீரம் ஜடமாய்ப் போகின்றது ; பிருதிவியும் ஜடசபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

கசு-உ௦. ஜலத்தின் ஈந்து தத்துவங்கள்:—

(கசு) உமிழ்நீர், (கௌ) வியர்வை, (கஅ) மூத்திரம், (கக) சுக்கிலம், (உ௦) சோணிதம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கசு) உமிழ்நீர்:—ஜலத்தில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உமிழ்நீர் மேலுங்கிழுமா யிருக்கின்றது ; ஆகாயமும் மேலுங்கிழுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கௌ) வியர்வை:—ஜலத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், வியர்வை உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது ; வாயுவும் விசிறிமுதலியவற்றால் உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கஅ) மூத்திரம் :—ஜலத்தில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மூத்திரம் சூடா யிருக்கிறது ; தேயுவும் சூடா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான்திருஷ்டா. ௧௮

(கக) சுக்கிலம்:—ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், சுக்கிலம் (வீரியம்) வெண்ணிறமாயும் கருப்பத்திற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது; ஜலமும் வெண்ணிறமாயும் விருஷத்திற்கு ஏதுவாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ௦) சோணிதம்:—ஜலத்தில் பிருதிவியின் டாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோணிதம் (இரத்தம்) சிவப்புவண்ணமாம்; பிருதிவியும் ஒவ்வோரிடத்துச் சிவப்பாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

உக-உரு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—
(உக) உரோமம், (உஉ)தோல், (உங்)நாடி, (உச) மாமிசம், (உரு) எலும்பு என்பனவாம். அவற்றுள்,

(உக) *க௦. உரோமம்:—பிருதிவியில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உரோமம் சூரியமாயிருக்கிறது. அதை வெட்டுவதால் துக்க முண்டாகிற தில்லை; ஆகாயமும் சூரியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

* க௦. கேசம் (தலையிர்) உரோமத்தி(சரீரத்தின்மயிரி)லடங்கும்.

(௨௨) தோல் :—பிருதிவியில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தேலால் சிதம், உஷ்ணம், வன்மை, மென்மை, யெனும் பரிசங்கள் அறியப்படுகின்றன ; வாயுவும் பரிசு குணமுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௨௩) நாடி :—பிருதிவியில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நாடியால் தாபத்தின் பரிட்சை உண்டாகின்றது; தேயுவும் தாப ரூபமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௨௪) மாமிசம் :—பிருதிவியில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மாமிசம் ஈரமாயிருக்கிறது ; ஜலமும் ஈரமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௨௫) * கசு. எலும்பு :—பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், எலும்பு கடினமாயும் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது; பிருதிவியும் கடினமாயும் சிவவிடத்தில் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம்.

* கசு. நகமும் பல்லும் எலும்பு லடக்கும்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, ௫௭

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளிருக்கின்றன.

ச.அ. வினா:—இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோசன மென்ன?

விடை:—

க. இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவைபஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம்;

ச. இவற்றையறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்தல் இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோசனமாம்.

ச.க. வினா:—“இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல” என்று அறிவ தெப்படி?

விடை:—

க-ரு. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

க. (க) சோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

௧௮ புதி லிசாரசந்திரோதயம் [கூங்]

(உ) சோகம் உண்டாகாதபோது அதன் *கஉ.
அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறுபி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோகம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

உ. (க) காமம் உண்டாகும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) காமம் உண்டாகாதபோது அதன் அபா
வத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காமம் நான்ல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

*கஉ. அபாவம் இன்மை, இதனை கால்வகையாக நவி
னரும், ஐவகையாகப் பிராசினரும் கொள்வர். இதன்
இலக்கணம் இதன் பதினாறாவது கலையிற் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. நுக

(ந) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காமம் நானல்ல என்னுடையது
ல்ல வென்றறிக.

ந. (க) குரோதம் உண்டாகும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) குரோதம் உண்டாகாதபோது அதன்
இன்மையையும் நான் அறிகின்றேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் குரோதம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு குரோதம் நானல்ல என்னுடைய
து மல்லவென்றறிக.

ச. (க) மோகம் உண்டாகும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) மோகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மோகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையதுமல்ல ;

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவேன் றதிக.

௩. (க) பயம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) பயம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பயம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான்திருஷ்டா. சு.க

இவ்வாறு பயம் நானல்ல என்னுடையதுமல்
லவென் றறிக.

சு-சு. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

சு. (க) விரிதல்:—சரீரம் விரியுங்காலத்தும்
நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் விரியாதகாலத்து அவ்விரிதலின்
இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விரிதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு விரிதல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

எ. (க) ஒத்தல் :—சரீரம் ஒடும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) ஓடாதகாலத்து அவ்வோடுதலின் இன்
மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(ச) இவ்வோடுதல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது வாயுவிறுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு ஒடுதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிதல்.

அ. (ச) இருத்தல் :—சரீரம் இருக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) அது இராதகாலத்து உவ்விருத்தவின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(ச) இவ்விருத்தல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது வாயுவிறுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௯௩

இவ்வாறு இருத்தல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

கா. (க) நடத்தல்:—சரீரம் நடக்கும்போதும்
நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் நடவாதகாலத்து அந்த நடையின்
இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நடை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(க) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இகலினும் வேறா
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நடத்தல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

க0. (க) சுருங்குதல்:—சரீரம் சுருக்கத்தை
அடையும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் சுருக்கத்தை அடையாதகாலத்து
அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இச்சுருங்குதல் நானல்ல;

(உ) 'என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் சீவமுடிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுருங்குதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கக. (ச) நித்திரை உண்டானால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) நித்திரை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(ச) இந்த நித்திரை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறுபடுக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, சுரு

இவ்வாறு நித்திரை நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

கஉ-(க) தாகம் உண்டானால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) தாகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இ
ன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தாகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தாகம் நானல்ல என்னுடையதும
ல்ல வென் றறிக.

கங-(க) பசி உண்டானால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) பசி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பசி நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாமிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பதி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

கச-(ச) காந்தி உண்டானால் அதையும் நான் மிகிறேன்.

(உ) காந்தி உண்டாகாததால்தான் அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(ச) இந்தக் காந்தி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாமிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காந்தி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௬௭

கரு-(௧) சோம்பல் உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) சோம்பலுண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோம்பல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(உ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோம்பல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கரு-உரு. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கரு-(௧) உமிழ்நீர் ஒழுக்கினால் அதையும் நான றிகிறேன்.

(உ) உமிழ்நீர் ஒழுங்காதகாலத்து அதன் இன் மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உமிழ்நீர் நானல்ல;

சு.அ. புநீர் லீகாரகந்திரோதயம் [௩-௩]

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) திது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உமிழ்நீர் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கௌ-(௧) வியர்வை உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) வியர்வை உண்டாகாததால், அது அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்த வியர்வை நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) திது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியர்வை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கலை,] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௬௬

கஅ-(க) மூத்திரம் வந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) மூத்திரம் வராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மூத்திரம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூத்திரம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

கக-(உ) சுக்கிலம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) சுக்கிலம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சுக்கிலம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வீரியம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

௨௦-(௧) சோணிதம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) சோணிதம் சூறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தச்சோணிதம் நானல்ல ;

(௨) என்னுடையது மல்ல ;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோணிதம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

௨௧-௨௨. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

௨௧-(௧) உரோமம் அதிகமா யிருந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேசமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எச

(உ) உரோமம் துறைந்தகாலத்து அதன் கு
றைவையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உரோமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதியியனுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவையப்பால் இதனினும் வேறா
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உரோமம் நானல்ல என்னுடைய
து மல்ல வென் றறிக,

உஉ.-(க) தோல் பரிசுத்தைக் கிரகக்குமாயி
ன் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பரிசுத்தைக் கிரகயாதகாலத்து அந்தக்
கிரகணஞ்செய்தவின் இன்மையையும் நானறி
கிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தோல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதியியனுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

௨௩-(க) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நடவரத்காலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நாடி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது பிருத்திவியிறுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

௨௪-(க) மாமிசம் அதிகரிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எந்.

ஆகையால்,

- (க) இந்த மாமிசம் நான்ல்ல;
- (உ) என்னுடையது மல்ல;
- (ஈ) இது பிருதிவியினுடையதாம்.
- (ஏ) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நான்ல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உரு-(க) எலும்பு ஒழுங்கா யிருக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழுங்கா யிராதகாலத்து அதன் இன்மை பையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

- (க) இந்த எலும்பு நான்ல்ல;
- (உ) என்னுடையது மல்ல;
- (ஈ) இது பிருதிவியினுடையதாம்.
- (ஏ) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

எசு

ஸ்ரீ விசாரசுத்திரோதயம்

[௩௦]

இவ்வாறு எலும்பு நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்களும்கூட நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வென் றறிக.

சு. வினா :— “இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல” என்று அறிதலால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று ?

விடை :— ஸ்தூலதேகமும், ஆதன் தம்மங்க ளாகிய க. பெயர் உ. ஜாத் து. ஆசிரமம் ச. வ குணம் (பிரம்) இ. சம்பந்தம் கூ. பரிமாணம் (வடிவம்) எ. ஜனனமரணம் என்பவைகளும் நானல்ல ; *கூட. என்னுடையவு மல்ல எனும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

இ. வினா :— க. பெயர் நானல்ல ; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

* கூட. ஜாதி ஆசிரமமுதலிய ஸ்தூலதேகநர்மங்கள் ஆத்மாவிற்கில்லை யென்பதனை தேஜோபிந்நூபநிஷு த்து, வாசுதேவநிஷுத்தின் இரண்டாம் ஆத்தியாயமு தலியவற்றில் காணாத ஆசிரமிகளினிற்சூனே சூக்ஷ்ம காரணதேகங்களின் தம்மங்களில்லை யென்பதனையும் காண்க.

கலை.] தேசமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எடு

விடை:—க. பிறப்பதற்கு முன் பெயரில்லை.
உ. பிறந்த பிறகு சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ங. அன்றியும் சரிதத்தின் வேறு வேறுபெயர்
அவ்வவங்களிலும் விசாரிக்குமிடத்துப் பெயர்
அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்தப் பெயர் நானல்ல;
உ. என்னுடையது மல்ல;
ங. இது ஸ்ரீலத்தேசத்தில் சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனிலும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

ருக. வினா:—உ. ஜாதி(வருணம்) நானல்ல;
என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிராஹ்மணன்முதலிய ஜாதி ஸ்ரீ
தூலதேசத்தின் தர்மமாம்; சூத்திரதேச ஆத்மா
க்களின் தர்மமாகாது. ஏனெனின், முன்தேச
த்திலிருந்த இலங்கதேசமும் ஆத்மாவுமே இந்த

வர்த்தமானதேகத்திலும் இனிவரும் தேகத்திலும் மிருக்கின்றன. ஜாகியோ முந்தேகத்திருந்தது இந்தத் தேகத்திலில்லை ; இந்தத் தேகத்திலிருப்பது இனிவரும் தேகத்திராது. ஆகையால் ஜாகி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமா மன்றிச் சூக்ஷ்மதேகஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது.

உ. சரீரத்தின் அவயவங்களில் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து *கசு. ஜாகி யென்பது ஸ்தூலதேகத்திலும் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்த ஜாகி நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இது ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனிலும் வேறாயிருக்கிறேன்.

* கசு. பிராஹ்மணத்வாஜிஜாகி ஸ்தூலதேக முதலிய வற்றி லில்லை யென்னும் விசாரத்தினை வஜ்ஜநூசிகோ பதிஷித்தித் காண்க.

கலை.] தேசமன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. என

இப்படி* கரு. ஜாதி நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

இட. கிஞ:—ந. ஆசிரமம் நானல்ல; என்னு
டையது மல்ல வென் றறிய தெப்படி?

கிடை:—க. பிஷ்ணுமசாரி, கிருஷ்ணதன், வா
ணப்பிசஸ்தன், சந்தியாசி என்னும் நான்கு ஆ
சிரமங்களையும் வேறுவேறு கர்மத்தையச்செய்
கிக்கும்பொருட் டாரோபித்து ஸ்தூல தேகத்
தில் ஒப்பிபிருக்கிறார்கள்.

உ. அவைகளும் மனிதர்மாத்மீரத்தில் சம்
பயிக்கிறதில்லை.

*கரு. “जातिगुणक्रियाहीनम् ।

ஜாதிகுணக்ரியைகளின்றியது.” என்பது வங்க
சூசிகோபநிஷத்து.

“समादन्मता वर्णा आश्रया अपि नारद ।

आत्मन्यारोपिताः सर्वे आत्मा ते नामवेदिना ॥

ஆதலால் நாரதே! வர்ணங்களும் ஆசிரமங்களும்
பிறவற்றி லிருப்பனவாயினும், யாவும் பிராந்தியினால்
ஆத்மாவை ஸாரோபிக்கப்பட்டனவாம். அவை ஆத்ம
ஸ்வானிகளுக்கில்லை,” என்பது நாரதபரிவிராஜகோப
நிஷத்து.

ஆகையால்,

க. இவ்வாசிரமங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ந. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆசிரமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

நா. வினா:—ச. வருணம்(பிறம்) நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—க. வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை முதலிய பிறங்கள் ஸ்தூலதேகத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேக மல்லாமையால்,

க. இந்த பிறங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ந. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. என

-இப்படி வருணம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

சுச. வினா:— இச்சம்பந்தம் நானல்ல ; என்னு
டையது மல்ல வென் றறிய தெப்படி ?

விடை :—

க. பிதா புத்திரன், குரு கிஷ்யன், ஸ்திரீ
புருஷன், ஏஜமானன் சேவகன் என்னு டிவை
முதலிய ஸ்தூலதேகத்தின் சம்பந்தத்தை ஒரு
வருக்கொருவரிடமிருந்தமாய்மித்தையாகக்கொ
ண்டிருக்கிறார்கள்.

உ. அவற்றை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து
அகப்படுகிற இல்லை.

ங. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் அச
ங்கனையிருத்தலால்,

க. இச்சம்பந்தங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தின் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கட்கிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா
யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சம்பந்தம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

திரு. விரு:—சு. பரிமாணம்(வடிவம்) நா
ல்ல; என்னுடையதுமல்லவென் றறிவதெப்படி?

கிடை:—சு. நெட்டை, குட்டை, பருமன்,
மெலிவு, கோணல், ஒழுங்கு இவை முகவிபவடி
வங்களும் பிரசித்தமாக ஸ்தூலதேகத்தில் கா
ணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேராய் நிதா
காரண யிருந்தலால்,

ச. இந்த ஆகார(வடிவ)ங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ஈ. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையவாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேராய்
ருக்கிறேன்.

இப்படிப் பரிமாணம் நானல்ல என்னுடைய
து மல்ல வென் றறிக.

திரு. விரு:—எ. நான் ஜனனமாணமுடைய
வனல்லன்; எனக்கு ஜனனமாண முண்டாகா
தென் றறிவ தெப்படி?

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அக

விடை :—க. ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்பு
வோமாயின், ஆத்மா அரித்திபமாகும். இந்த
வார்த்தை மீமாம்ஸான் முதலாயுள்ள பரலோக
வாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கும் உடன்பாட
ல்ல; ஏனெனின், ஆத்மா உற்பத்தியுடைய தா
குமாயின் நாசமுடையதுமாகும். அத்தனால்,

(க) பூர்வஜன்மத்திற் செய்யப்படாத கர்மத்
தால் சுகனுகங்கனின், அநுபவமும்,

(உ) இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மம்
அநுபவமின்றி நசித்தலுமாகிய,

இவ்விரண்டு தோஷங்களும் உண்டாகும்.

ஆகையால் கர்மவாதிகளின் மதப்படி ஆத்மா
வைக் கர்த்தா போக்தாவென வொப்பினாலும்
ஜனனமாணமில்லாததாகவே ஒப்பவேண்டிய
தாகும்.

உ. அன்றியும், ஆத்மாவின் ஜன்மத்திற்கு
யாதொருகாரணமும் சம்பவிக்கவில்லை. ஏனெ
னின், ஆத்மாவிற்குக் காரண மிருக்குமாயின் ;
அது ஆத்மாவைவிட வேறுகவேயிருக்கவேண்
டா.

(க) ஆத்மாவிற்கு வேறுகவே அசாத்மாவா
கிய நாமரூபங்க ளிருக்கின்றன ; அவைகள் ஆத்

மாவில் இரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலக் கற்பித்த
ருத்தலால் காரணமாகா.

(௨) பிரஹ்மமோ கடாகாயத்தின் சொ
மாகிய மகாகாயம்போல ஆத்மாவைவிட வே
காமல் அதன் சொருபமாகவே யிருத்தலால்
யணமாகாது.

அதனால் ஆத்மாவிற்கு ஜன்ம மில்லை.

௩. ஜன்மமில்லாமையால் மரணமு மில்லை.

ச. ஆத்மாவினிடத்தில் ஜனனமரண மில்
மையால், அது க. பிறப்பு, உ. இருப்பு, ௩. ம
ர்த்தி, ச. விகாரம், ௫. குறைவு, ௬. மாணம்
னம் ஆறுவிகாரங்களும் இல்லாததாயிருக்
றது.

ஆகையால்,

க. நான் ஜனனமரண முடையவ னல்லன்

உ. என்னிடத்து ஜனனமரண முண்டா
தில்லை.

௩. இவை ஸ்தூலதேகத்திற்குக் கர்மத்தி
வாண்டாகின்றன.

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகியநா
கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு
ருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அந்

இப்படி நான் ஜனனமரணமுடையவன் ; எனக்கு ஜனனமாண முண்டாகா வென வறிக.

ருள. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் நிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்தம் யாது? .

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :— ஒருவனுக்குப் பூதம் பிடித்திருக்குமாயின், அவன் பூசாரியை அழைத்து, உகீக்கடிப்பித்து, உப்பு முதலிய ஐந்து பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து, அதற்குப் பவி கொடுத்துப் பூதத்தை நிவர்த்திக்கிறான்.

சித்தாந்தம் :— அதுபோல ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்கள் சரீரரூபமாய் ஜீவனைப்பிடித்திருக்கின்றன. அவற்றின் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரஹ்மவிஷ்டகுருவாகிய பூசாரியை *கசு.

*கசு. விவேகமுதலிய நற்குணங்களோடு மோகாதிச் சையுக்ளவனான அதிகாரி.

க. கையில் சந்திப்புக்குரிய பதார்த்தங் பத்திரபூஷப் பலாதி;களைக் கொண்டு குருவைச் சாணம்புகுந்து,

உ. சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து,

ஈ. “ஐயனே, எனக்குப் பிரஹ்மவிதையை உபதேசஞ்செய்தருவீரா” என்று சொல்லி, “பந்தமென்பது யாது? சிமாஷமென்பது யாது? அவித்தலென்பது யாது?” என்று யிவைமுதலிய பிரசுனங்களைச் செய்து,

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்

விதியோடு சாணம்புரூந்து, வேதசாஸ்திரிய உடுக்கடிப்பித்து, மேற்கூறப்பட்ட இதைத்து தத்துவங்களிலிருந்து ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாகிய பலியை ஒவ்வொரு பூதத்தும் தன் தன் பாகத்தைக்கொடுத்து, நான்கு பூதப்பத்தென்று தத்துவங்களுக்கும் நிருவாகியிருக்கிறேன் என்று இப்படி நிச்சயம் செய்தால் இந்தப் பஞ்சமகா பூதங்களுக்கும் அடித்தியந்திலிருத்தி உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் இவ்வாறிருக்கிறேன்.

உ. துக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

அ. வினா:—துக்ஷ்மதேக மென்பது யா.

விடை:—துக்ஷ்மதேகம் அபஞ்சகிருதபாகமாகப் பூதங்களின் பதினேழுதத்துவங்களினால்.

ச. குருவினது சந்தோஷத்தின்பொருட்டுச் சரிமனம், தனம், வாக்கு என்பவையகளை அப்பணஞ் செய்வதென்பதேயாகும்.

இது பிரஹ்மவீததையைக் கைக்கொள்ளும் யா.

ச. கவி மறுபடியும் தொடர்பு இருத்தல் அந்நிய விஷயத்தி.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௮௫

ருசு. வினா:—சூகீமதேகத்தின் பதினேழு தத்துவங்க ளெவை?

விடை:—௧-௫. ஐந்து ஞானேந்திரியம், ௬-௧௦. ஐந்து கர்மேந்திரியம், ௧௧-௧௫. ஐந்து பிராணன், ௧௬. மனம், ௧௭. புத்தி என்னு மிவை * ௧௬. பதினேழு தத்துவங்களாம்.

௬௦. வினா:—ஐந்து * ௧௭. ஞானேந்திரியங் கள் எவை?

விடை:—௧-௫. ஈரோத்திரம், துவக்கு, சூக்ஷ்ம, சிங்குவை, கிராணம் என்னு மிவ்வைந்து ஞானேந்திரியங்களாம்.

* ௧௬. “बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपंचकैर्मनसा विद्या ।

शरीरं सप्तदशभिस्सूक्ष्मं तद्विगमुच्यते ॥

ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பிராணபஞ்சகங்கள் மனது புத்தி என்னும் பதினேழினால் சூக்ஷ்மசரீரமாம். இது இலங்கமனப்படும்.” என்பது யோகசிகோ பதிவுத்து.

* ௧௭ ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இन्द्रியம் ஞானேந்திரியம்.

அக

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்

[ந-ங்]

கக. வினா :—ஐந்து *கஅ. கர்மேந்திரியங்க ளெவை ?

விடை :—க-க௦. வாக்கு, பாணி, பாதம், உபஸ்தம், குதம் என்னும் இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்களாம்.

கஉ. வினா :—ஐந்து பிராணன் (பஞ்சவாயு) எவை ?

விடை :—கக-கரு. பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன் என்னு மிவை பஞ்சவாயுக்களாம்.

கஉ. வினா :—மனமென்ப தெது?

விடை :—கக. சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி மன மெனப்படும்.

கச. வினா :—புத்தியென்ப தெது ?

விடை :—க௭. நிச்சயரூபமாகிய விருத்தி புத்தி யெனப்படும்.

ககி. வினா :—அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகா பூத மென்ப தெது ?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்கு முன் சொன் னபடி பஞ்சிகரண முண்டாக வில்லையோ,

*கஅ. கர்மத்திற்குச் சாதனமாகிய இन्द्रியம் கர்மேந்திரியம்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அள

க. அந்தப் பூதங்கள் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா
பூதங்க ளெனப்படும்.

உ. அவற்றையே சூக்தம்பூதங்க ளென்றும்,

ங. தன்மாத்திரைக ளென்றும் கூறுவர்.

கக. வினா:—அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்
களின் பதினேழுதத்துவங்களை அறிவ தெப்படி?

விடை:—

ஞானேந்திரியகர்மேந்திரியபஞ்சகங்களில் :—

க. ஆகாயத்தின் * கக. சத்துவகுணபாகம்
சுரோத்திரம்.

உ. ஆகாயத்தின் இரஜோகுணபாகம் வாக்
கந்திரியம்.

(க) சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தைக்கேட்
கின்றது.

(உ) வாக்கந்திரியம் சப்திக்கின்றது.

(க) சுரோத்திரம் ஞானேந்திரியம்.

* கக. சர்வபதார்த்தங்களிலும் சாத்தவிகம், இராஜத்
ம், தாமதமென மூன்றுகுணங்க ளிருக்கின்றன. கூறி
ய இக்குணவிவரங்களைப் பைங்கலகாருடிகிற் காண்க.
எம்மாற்செய்யப்பட்டனென அஷ்டாங்கசீலாகதந்திரத்
தின் குறிப்புரையிலும் விரிவாய் காணலாம்.

அ.அ. பூரீ விசாரசந்திரோதயம் [௩௩]

(உ) வாக்கு கர்மேந்திரியம்.

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

ந. வாயுவின் சத்துவகுணபாகம் துவக்கு.

ச. வாயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாணி.

(ச) துவக்கந்திரியம் பரிசுத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாணீந்திரியம் அதை நிருவாகம் செய்கின்றது.

(ச) துவக்கு ஞானேந்திரியம் ;

(உ) பாணி கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

ந. தேயுவின் சத்துவகுணபாகம் சக்ஷ.

ச. தேயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாதம்.

(ச) சக்ஷ இந்திரியம் உருவத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாதேந்திரியம் நடக்கின்றது.

(ச) சக்ஷ ஞானேந்திரியம் ;

(உ) பாதம் கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

எ. ஜலத்தின் சத்துவகுணபாகம் சிங்ஙுவை.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அக

அ. ஜலத்தின் இரஜோகுணபாகம் உபஸ்தம்.

(க) சிங்நுவேந்திரியம் இரசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) உபஸ்தேந்திரியம் இரசத்தை விடுகின்றது.

(சு) சிங்நுவை ஞானேந்திரியம்;

(உ) உபஸ்தம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

க. பிருதிவியின்சத்துவகுணபாகம் கிராணம்.

கஉ. பிருதிவியின் இரஜோகுணபாகம் குதம் (பாயுரு).

(க) கிரானேந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) குதேந்திரியம் கந்தத்தை விடுகின்றது.

(சு) கிராணம் ஞானேந்திரியம்;

(உ) குதம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

பஞ்சப்பிராணமஸூபுத்திகளில்:—

சக-கரு. இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின்

* ௨௦. இரஜோகுணபாகங்கள் சேர்ந்து பஞ்சப் பிராண னாயின.

கசு-கள. இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் *௨௧. சத்து வகுணபாகங்கள் சேர்ந்து அந்தக்கரணமாயின. இவ்வந்தக்கரணமே மனரூபமாயும் புத்திரூபமாயும் இருக்கின்றது.

இங்கே சித்தமும் அகங்காரமும் மனதிலும் புத்தியிலும் ஈடங்கும்.

இப்படி அபஞ்சிசூதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமாகப் பதினேழுதத்துவங்களையும் மிக.

கள, வினா -- பதினேழுதத்துவங்களையும் அபித்தத்துப் பிராயோஜன மென்ன ?

விடை :-- இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களுள் நான்கு; என்னுடையவு மல்ல; இவைகள் அபஞ்சிசூதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம் என்பது இப்பதினேழுதத்துவங்களையும் அபித்தத்துப் பிராயோஜனமாம்.

கஅ. வினா :-- இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நான்கு; என்னுடையவு மல்ல வென்றறிவ தெப்படி ?

* ௨௦. * ௨௧ வையக்கலசுருதி.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. கூக

விடை:—இந்தப் பதினேழுத்தனாவங்களையும் நான் அறிகிறவனாயிருக்கிறேன். எவன் எதை அறிகிறானோ, அவன் அதனினும் வேறாவன் என்பது நியமமாகையால், இந்தப் பதினேழுத்தனாவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல வென் றறியவேண்டும்.

கூக. வினா:—இதில் அறிபத்தக்க திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(அ) நாடகசாலை யிலுள்ள (உ) தீபமானது, (ங) இராஜா, (ச) மந்திரி, (ரு) வேலைக்காரன், (ஈ) நாயகி, (ஏ) வாத்தியகாரர்கள், (அ) மற்றச் சபையிலுள்ள ஜனங்க ளென்னும், (க) இவர்கள் உட்கார்ந்திருந் தால் அப்போதும் பிரகாசிக்கிறது. (கு) எல்லோரும் எழுந்து போனகாலத்துச் சூரியமாகிய வீட்டையும் பிரகாசிக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அப்போல (க) ஸ்தூலதேகமாகிய நாடகசாலையில் (உ) சாக்ஷியாகிய நான் தீபமாயிருக்கிறேன்; (ங) அந்த நான், சிதாபாசனாகிய இராஜா, (ச) மனமாகிய மந்திரி, (ரு) பஞ்சப்பிராணனாகிய சேவகர்கள், (ஈ) புத்தியாகிய நாயகி(கூத்தாடிச்சி), (ஏ) தசேந்திரியங்களாகிய வாத்தியகாரர், (அ) சப்தமுதலிய பஞ்ச

வீஷயமாசிய சபையின் ஜனங்க ளென்னு (கூ)
மீவர்கள் ஜாக்கிரசொப்பனசம்பங்களில் இருந்
தால் அப்போது இவர்களை அறிகிறேன்; (கூ)
சுழுத்திசம்பத்தில் இவர்களில்லாதபோது இவ
ர்களில்லாமையையும் நான் அறிகிறேன்.

என்றிப்படி இதில் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டா
ந்தத்தை அறிக.

எ. வினா:—அதை எப்படி அறியலாம்?

விடை:—க. ஜாக்கிராவஸ்தையில் இரத்திரிய
அந்தக்கரணங்க ளிரண்டினது உதவியால் நான்
அறிகிறேன்;

உ. சொப்பனாவஸ்தையில் இரத்திரியமின்றி
அந்தக்கரணமாதிரித்தின் சகாயத்தினால் நான்
அறிகிறேன்;

க. சுழுத்தியவஸ்தையில் இரத்திரியம் அந்த
க்கரண மென்னும் இரண்டினது சகாயமின்றி
யான்மாதிரிமே அறிகிறேன்.

எக. வினா:—இதில் வேறு திருஷ்டாந்தம்
யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(க) ஐந்து தாவா
ரமுள்ள குடத்திற்குள் பாத்திரம் திரிகளோடு
தீபம் எரிகிறது.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௯௩.

(உ) அந்தத் தீபமானது பாத்திரம், எண்ணெய், திரி, குடத்தின் உள்ளவயவம், குடத்தின் துவாரங்க ளென்னும் இவற்றைப் பிரகாசிப்பதாய்க் குடத்திற்கு வெளியில் துவாரங்களுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டுள்ள வீணை, புஷ்பக்கொத்து, இரத்தினம், இரசபாத்திரம், அத்தர்ப்புட்டி யென்னும் இவை எல்லாவற்றையும் துவாரத்தின்வழியாகப் பிரகாசிக்கிறது.

(ஊ) சூரியருபமாகச் சகல பிரஹ்மான்டத்தையும் பிரகாசிக்கிறது.

(ச) மகாதேஜோமயமாகிய சாமானியருபத்தால் சருவவிபாபியா யிருக்கிறது.

சித்தார்த்தம்:—அதுபோல, (௧) பஞ்சஞானேந்திரியமாகிய துவாரமுள்ள ஸ்தூலதேகமாகிய குடத்திலுள் இதயதாமரையாகிய பாத்திரத்தில் மனமாகிய எண்ணெயும் புத்தியாகிய திரியும் இருக்கின்றன. அதன்பேரில் ஆருடமாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தீபம் இருக்கிறது.

(உ) அது இதயமாகிய பாத்திரத்தையும், மனமாகிய எண்ணெயையும், புத்தியாகிய திரியையும், தேகத்தின் உள்ளவயவங்களையும், இந்திரியமாகிய துவாரங்களையும் அறிவதாய், இந்திரி

யங்களோடு சம்பந்தமுள்ள சத்தமுதலிய லிஷை யங்களையும் இந்திரியவாயிலாக ஆழிகிறது.

(௩) ஈசவரரூபமாகப் பிரஹ்மாண்டமுதலிய சகல வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் ஆழிகிறது.

(௪) சாமானியசுதன்னியமாகிய பிரஹ்மரூபத்தால் சரூபவியாபியா யிருக்கிறது.

இஃது இதில் வேறு * ௨௨. திருஷ்டாந்தமாம்.

௭௨. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதால் என்ன நிச்சயமுண்டாயிற்று?

விடை:—பிற கூறப்பட்டுள்ள பதினேழுதத்துவங்களும் யானல்ல; இவை என்னுடையவுமல்ல; இவை பஞ்சமகாபூதங்களினுடையவாம். இவற்றை ஆழியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கூட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றிலும் வேறு யிருக்கிறேன் என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

௭௩. வினா:—பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல என்னுடையவுமல்ல வென் றறிவ தெப்படி?

* ௨௨. இங்கே வேறு யாகசாலையின் திருஷ்டாந்தம் உண்டு. அது மேல் எழுவது கலையில் உபதிரூஷ்டாவென்னும் ஆத்மாவினது விரோஷணத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சுரு

விடை :—க-ரு. ஞானேந்திரியமைந்நில்,

சு. சுரோத்திரம்

(க) சத்தத்தைக் கேட்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) கேளாதகாலத்து, அக்கேட்டவின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சுரோத்திரம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

உ. துவக்கு

(க) பரிசுத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகித்தவின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தத்துவக்கு நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

௩. சக்ஷம்

(க) உருவத்தைப் பார்த்தால், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) பாராதகாலத்து, அப்பார்த்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சக்ஷம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது தேயுநினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடந்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

௪. சிங்நுவை

(க) இரசத்தின் உருசியைக் கிரகித்தால், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) உருசியைக் கொள்ளாதகாலத்து, அந்த உருசியைக் கொள்ளாதலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சிங்நுவை நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது அப்புவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்கடந்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. கூ

ரு. கிராணம்

(க) கந்தக்கைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகணம் செவ்வதின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் கிராணம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இதுபிருதிவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

சு-சு. கர்மேந்திரியம் ஐந்தில்,

சு. வாக்கு

(க) வசனிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) வசனியாதகாலத்து, அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தவாக்குநானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

எ. பாணி (கை)